

La mulți ani, România!

Numărul 493

30 noiembrie 2009

8 pagini

1 leu

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Redactor șef: Mioara Vergu-Iordache

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ PE TEME DE ÎNVĂȚĂMÂNT LA DISTANȚĂ - SCOP 2009

O singură soluție: învățământul la distanță, pe baza folosirii masive a noilor tehnologii

În zilele de 20 și 21 noiembrie 2009, Barcelona - capitala provinciei spaniole Catalonia - a găzduit lucrările celei de-a șaisprezecea Conferințe a Președinților Consiliului pentru Învățământ Deschis și la Distanță - SCOP. Organizatorul evenimentului - Universitatea Deschisă a Cataloniei (UOC) - este una dintre cele mai renumite instituții de învățământ superior deschis și la distanță din lume.

SCOP a devenit una dintre cele mai prețioase surse de servicii pentru rectorii, președinții și directorii din toată lumea universitară cu acest profil. Anul acesta au participat circa 90 de conducători de universități din 35 de țări, de pe toate continentele.

Conferința SCOP 2009 a reprezentat o ocazie deosebită pentru întâlniri și schimb de informații, oferind personalităților invitate oportunitatea de a-și împărtăși experiența, a stabili rețea, a dezvolta noi proiecte de cooperare și a identifica noi direcții de interes.

(Continuare în pag. a 3-a)

Din România, a fost invitată Universitatea Spiru Haret, reprezentată de o delegație condusă de președintele și rectorul profesor universitar dr. Aurelian Gh. Bondrea

Imma TUBELLA, rector al Universității Deschise din Catalonia (UOC), președinte al SCOP 2009:

Studentii noștri „digitali” percep învățământul la distanță ca un mod de viață

Reporter: Doamnă rector, ne aflăm aici la o conferință care gravitează în jurul a două noțiuni cheie: criza mondială și eficiența. În acest context învățământul superior se confruntă cu noi provocări. Dumneavoastră, în calitate de rector al unei universități implicate în învățământul deschis și la distanță, învățământ al viitorului, ați axat această conferință pe necesitatea de a găsi noi căi de adaptare a învățământului superior. Sunt aici la Barcelona peste 90 de președinți și rectori de universități din întreaga lume, întâlnirea este un succes încă de la început și vă admirăm pentru felul în care ați reușit să organizați o întâlnire de-o asemenea anvergură.

Imma Tubella: Vă mulțumesc. Reporter: Cum vedeți marile provocări cu care se confruntă astăzi, și în viitorul apropiat, lumea universitară?

Imma Tubella: Câte zile îmi acordăți ca să răspund la această întrebare? Este o întrebare foarte vastă, dar este o întrebare adevărată. Lumea în care trăim este în criză, iar pentru a

lupta cu criza avem nevoie de învățământ. Este limpede acest lucru. La urma urmei, este o problemă de competitivitate, nu este un subiect de nicio altă natură. Este foarte important să folosim învățământul și universitățile ca un mijloc pentru schimbare. Așa cum am spus și în discursul meu, schimbarea nu vine din exploatarea resurselor naturale...

(Continuare în pag. 3)

Frits PANNEKOEK, președinte al Consiliului Internațional pentru Învățământ la Distanță (ICDE)

Cele mai mari rezerve pe care le are omenirea, adică cele de inteligență, pot fi dezvoltate prin folosirea învățământului la distanță

Reporter: Domnule președinte, astăzi, calitatea, criza, învățământul sunt cuvintele magice ale acestei întâlniri internaționale preocupată de viitorul învățământului la distanță. Dumneavoastră, ca președinte al acestei organizații, vedeți vreo perspectivă de ieșire din criză și dezvoltarea învățământului la distanță?

Frits Pannekoek: Da. După cum am spus, sunt 6,5 miliarde de oameni în lume, 2 miliarde de adolescenți și doar 150 de milioane de locuri în învățământul superior. Dacă dorim să introducem omenirea într-un mediu al învățării, trebuie să sporim numărul de locuri de la 150 de milioane la cel puțin dublu. Cred că aceasta este cifra pe care și ONU o folosește, dacă nu mă înșel. Și singurul mod prin care se poate face acest lucru este învățământul la distanță. Singurul mod prin care putem rezolva problemele globale ale omenirii, fie ele financiare sau de mediu, este prin cunoaștere, prin știință. Trebuie să știm să folosim cele mai mari rezerve pe care le are omenirea, adică cele de inteligență, și să le dezvoltăm. În singurul mod prin care se poate face acest lucru este folosirea ICDE, adică învățământul la distanță prin tehnologiile moderne. Și aici ICDE se străduiește să facă să progreseze cauza învățământului.

(Continuare în pag. 3)

Maria JOSE LEMAITRE, director academic al Institutului Internațional pentru Asigurarea Calității, vicepreședinte al Rețelei Internaționale a Agențiilor pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (INQAAHE):

Agencia să fie independentă atât față de guvern, cât și față de instituțiile de învățământ superior, de universități și de orice alte grupuri de interese sau de presiune

Reporter: Stimată doamnă profesor, ne aflăm aici, la Barcelona, pentru a discuta despre un cuvânt cheie: calitatea, care este legată în mod organic de un alt cuvânt cheie: evaluarea. Ne aflăm în vreme de criză. Pentru universități este un timp al provocărilor. Puteți să precizați, în acest context, cine evaluează evaluatorii? Care sunt standardele necesare pentru o evaluare corectă a universităților? Fie că sunt universități de campus real, „față în față”, fie că sunt universități de campus virtual, adică universități pentru învățământul la distanță.

Maria Jose Lemaitre: Vă mulțumesc pentru întrebare. Cred că este foarte important să ne asumăm că DA!, calitatea este esențială, dar trebuie să reținem faptul că același concept este foarte alunecos, greu de definit, deoarece este foarte mult legat de context, de aspectele culturale, de necesitățile studenților, de cerințele pieței muncii și toți acești factori trebuie luați în considerare. Dar, dacă ar trebui să identific principalele teme, așa zice că:

1. Este definirea rezultatelor procesului de învățământ, definirea felurilor, cu alte cuvinte, ceea ce

(Continuare în pag. 3)

„... Marea Unire din 1918 a fost și rămâne pagina cea mai sublimă a istoriei românești. Măreția ei stă în faptul că dorința de unitate națională nu este opera nici unui om politic, a nici unui guvern, a nici unui partid; este fapta istorică a întregii națiuni române, realizată într-un elan tăcut și puternic din străfundurile conștiinței unității neamului, un elan controlat de fruntași politici, pentru a-l călăuzi cu inteligență politică remarcabilă spre țelul dorit. [...]”

Marea Unire nu a fost rezultatul participării României la război. Nici partizanii Antantei, nici cei ai Puterilor Centrale nu au avut în vedere revoluția din Rusia și destrămarea monarhiei austro-ungare. Raționamentul lor s-a înscris în formulele tradiționale a raportului de putere interstate: victoria. Antantei ne oa da Bucovina, Transilvania și Banatul, victoria Puterilor Centrale ne oa da Basarabia; o biruință o excludea pe cealaltă, astfel că nimeni nu vedea cum ar fi cu putință ca toate aceste provincii să intre aproape simultan în frontierele Vechiului Regat. [...]”

Nu o victorie militară a stat la temelia României. Fapt, și actul de noianță al națiunii române de a-și da armătura teritorial-instituțională care este statul național. [...]”

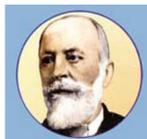
O necesitate istorică - națiunea trebuie să trăiască într-un stat național - s-a dovedit mai puternică decât orice guvern sau partid, culpabil de egoism sau incompetență, și, punând în mișcare națiunea, i-a dat acea forță uriașă ca peste toate adversitățile să dea viață aspirației sale: statul național.”

Academician Florin Constantiniu - O istorie sinceră a poporului român

Un vis de veacuri s-a mplinit

„Lăsați-vă pătrunși, fraților, de fiorii sfinți ai acestui strălucit praznic național și în cea mai deplină și frățească armonie să clădim temelile fericirii noastre naționale viitoare.”

George Pop de Băsești

„În ziua aceea am cunoscut ce înseamnă entuziasmul național, sincer, spontan, irezistibil, organic, masiv. Era ceva ce te făcea să uiți totul, chiar și stângăcia și totala lipsă de rutină a oratorilor de la tribună.”

Lucian Blaga

„Academia Română care reprezintă de la întemeierea sa unitatea culturală a românilor de pretutindeni, trimite salutul ei frățesc Consiliului Dirigent și Adunării care a proclamat unirea politică a românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească prin actul lor, gândul statornic al neamului nostru.”

Academia Română

„Să jurăm credință de aici înainte numai națiunii române, dar tot atunci să jurăm credință tare civilizației umane.”

Vasile Goldiș

„Noi, onorată Adunare Națională, privim în înfăptuirea unității noastre naționale un triumf al libertății omenesci.”

Noi nu vom să devenim din oprimați oprimatori, din asupriți asupritori. Noi vrem să respectăm pe aceste plaiuri libertatea tuturor neamurilor și a tuturor cetățenilor.”

Iuliu Maniu

„Bucuria noastră nu e bucuria unei singure generații, ea e sfântă, cutremurătoare de fericire a întregului popor românesc, care de sute și sute de ani a stat sub urgia soartei celei mai cumplite fără a pierde credința lui nestrămutată în acea zi ce ne unește și care trebuia să vie, care nu putea să nu vie.”

I.C. Brătianu

„În clipa când ceea ce au urmărit trudele și suferințele voastre de mucenici timp de atâtea sute de ani ajunge de a fi un crez de biruință lăsați să vie către voi și înduioșatul glas al cuiva care o viață a urmărit, pas cu pas, fiecare din aceste silinți și dureri și s-a împrietinit în gândul său cu toți dintre voi care, ca și dânsul, au muncit și au crescut.”

Nicolae Iorga

CONTEXTUL EUROPEAN AL MARI UNIRI –
interviul lui Valeriu Râpeanu cu prof.univ.dr. Ion Bulei
ROMÂNIA ÎN ANUL 1918

Pagina 4

Pagina 5

Centenar

EUGEN IONESCU

(26 noiembrie 1909-28 martie 1994)

Prof. univ. dr. Valentina MARIN CURTICEANU

Eugen Ionescu face parte din acea elită scriitoricească a culturii românești interbelice a cărei valoare s-a confirmat, impunându-se dincolo de țara natală în circumstanțele speciale ale exilului. Vorbim de o suită deja știută de autori: de la Mircea Eliade și Emil Cioran, confrăți din generația celebră a anilor '30, la protagoniști ai avangardei precum T. Zăra, I. Voronca, B. Fundoianu și până la comparații redutabili ca Basil Munteanu sau Al. Ciorănescu.

Între cei enumerați, autorul de la nașterea căruia se împlinește un secol este un nume care, dincolo de o particulară dublă identitate (biologică și literară) – ca scriitor român și francez deopotrivă – a dobândit privilegiul unei necontestate cetățenii teatrale universale. După cum, prin diversitatea preocupărilor, se înscrie, neîndoiește, în lina efervescentei ideatice și creatoare specific spațiului românesc interbelic, ilustrată de creatori care au performanțat în mai multe genuri literare și concomitent în domenii conexe sau diferite: estetică, filosofie, istorie și critică literară, eseistică, jurnalism, matematică etc. Exemplele sunt cunoscute: Camil Petrescu, T. Arghezi, L. Blaga, M. Eliade, E. Lovinescu, G. Călinescu, I. Barbu ș.a.

Eugen Ionescu este dramaturg și teoretician al teatrului; un dramaturg ilustrat, dar și prozator, poet, eseist, critic literar, cronicar plastic, memorialist, în fine, publicist activ în presa românească și franceză pe teme dintre cele mai variate, dar întotdeauna oportune sau stringente în zonele abordate.

În această complexă activitate creatoare și în dialogul zgomotos, întreținut continuu, cu istoria trecută, cu cea contemporană și chiar cu cea viitoare, Eugen Ionescu nu și-a dezmințit un profil, rămas emblematic: meru el însuși, iconoclast intransigent, polemic, dărâmat al tabuurilor, prejudecăților, clișeele, canoanelor oricărui sistem, în special al celui estetic; opozant structural, în război cu toată lumea, dar și cu propriul sine; funcționar interogativ, puternic și fragil în fața marii dileme a vieții și a morții. Peste toate însă, creator cu scilipiri de geniu și un învingător pe acest drum, până la capăt.

(Continuare în pag. 8)

Colocviu internațional: Dialogul culturilor la scriitorii balcanici de expresie franceză
Pagina 6

Editura Fundației ROMÂNIA DE MÂINE la:
Sărbătoarea cărții
și a iubitorilor de lectură

Târgul Internațional GAUDEAMUS - Carte de învățătură 2009 s-a deschis miercuri, 25 noiembrie, la Romexpo. În perioada 25 - 29 noiembrie, 385 de expoziții din domeniul editorial și educațional au expus ultimele apariții editoriale, titluri în premieră și o bogată ofertă educațională. Programul târgului a cuprins peste 530 de evenimente organizate în mai multe locații special amenajate și în cadrul standurilor expozițiilor. Aproape 60% dintre acestea au constituit lansări sau prezentări de volume ale unor autori români, dar târgul a beneficiat și de prezența a zece autori străini, ale căror lucrări au fost lansate cu acest prilej.

Despre prezența onorantă a Editurii Fundației ROMÂNIA DE MÂINE, citiți în pagina 8.

Foto: Corina GHIGA

Universitatea Spiru Haret

din București, acreditată prin Legea nr. 443/5 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial nr. 491/9 iulie 2002, anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice vacante:

I. FACULTATEA DE DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, BUCUREȘTI CATEDRA DE DREPT PRIVAT - Lector, poz.74, - Drept civil. Drept comercial. - Asistent, poz.75, - Dreptul afacerilor; - Drept civil; - Drept comercial; - Drept procesual civil I și II; CATEDRA DE DREPT PUBLIC - Conferențiar, poz.57, - Criminologie și penologie; - Lector, poz.65, - Dreptul finanțelor publice; - Drept fiscal - contencios fiscal; - Lector, poz.66, - Dreptul libertăților fundamentale; - Asistent, poz.62, - Drept administrativ I și II.		VIII. FACULTATEA DE MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, BUCUREȘTI 1. CATEDRA DE CONTABILITATE - Lector, poz.22, - Contabilitatea societăților comerciale; - Contabilitate în turism. Formarea de baze de date; - Contabilitate (baze); - Bazele contabilității; - Contabilitate internațională; 2. CATEDRA DE MANAGEMENT ȘI INFORMATICĂ DE GESTIUNE - Lector, poz.23, - Bazele informaticii; - Managementul proiectelor; - Lector, poz.28, - Managementul resurselor umane; - Lector, poz.50, - Analiza strategică a mediului concurențial; - Asistent, poz.51, - Managementul producției; - Economia și gestiunea întreprinderii; - Management operațional; - Asistent, poz.52, - Managementul afacerilor; - Analiza strategică a mediului concurențial; - Managementul dezvoltării durabile; - Management general.		XV. FACULTATEA DE TEATRU - Lector, - poz.8, - Arta actorului; - Improvizatie; - Vorbire scenică. XVI. FACULTATEA DE DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, CRAIOVA - Lector, poz.66, - Contencios constituțional; - Contencios administrativ; - Lector, poz.68, - Drept procesual civil; - Asistent, poz.72, - Drept administrativ 2; - Contencios administrativ; - Asistent, poz.73, - Drept administrativ 1; - Obligații. Responsabilitatea; - Drept constituțional 1; - Dreptul mediului; - Urbanism și amenajarea teritoriului; - Protecția juridică a drepturilor omului; - Asistent, poz.76, - Criminalistică; - Dreptul muncii și securității sociale; - Drept constituțional 1; - Dreptul transporturilor; - Protecția juridică a drepturilor omului.		- Lector, poz.43, - Drept administrativ; - Dreptul comerțului internațional. XX. FACULTATEA DE MANAGEMENT, BRAȘOV - Profesor, poz.11, - Econometrie; - Macroeconomie; - Economia și gestiunea întreprinderilor; - Conferențiar, poz.23, - Contabilitate financiară de raportare; - Contabilitate financiară curentă; - Contabilitate financiară; - Lector, poz.33, - Bazele informaticii: - Informatică managerială; - Lector, poz.45, - Introducere în știința economică; - Modelare și simulare economică; - Lector, poz.52, - Metodologii manageriale; - Managementul întreprinderilor mici și mijlocii; - Asistent, poz.54, - Analiza economico-financiară; - Asistent, poz.58, - Managementul investițiilor; - Evaluarea întreprinderii; - Econometrie și previziune economică.	
II. FACULTATEA DE FINANȚE ȘI BĂNCI, BUCUREȘTI CATEDRA DE FINANȚE - Profesor, poz.24, - Gestiunea financiară a instituțiilor publice; - Piețe de capital și burse de valori.		IX. FACULTATEA DE MATEMATICĂ – INFORMATICĂ 1. CATEDRA DE MATEMATICĂ - Lector, poz.32, - Inteligență artificială I, II; - Logică matematică și computațională; - Lector, poz.33, - Algoritmi și structuri de date; - Criptografie și securitate.		XVII. FACULTATEA DE MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, CRAIOVA 1. CATEDRA DE ANALIZĂ, CONTABILITATE ȘI INFORMATICĂ DE GESTIUNE - Lector, poz.28, - Contabilitate de gestiune; - Bazele contabilității; 2. CATEDRA DE ȘTIINȚE ECONOMICE - Conferențiar, poz.16, - Prețuri și concurență; - Statistică economică; - Lector, poz.40, - Managementul proiectelor internaționale; - Managementul proiectelor europene; - Economie I (Microeconomie și Macroeconomie); - Economie I (Microeconomie și Macroeconomie); - Negocieri și uzanțe de protocol; - Asistent, poz.49, - Corespondență comercială în limbă străină (engleză) I, II; - Limbă străină (engleză) I,II.		XXI. FACULTATEA DE DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, RÂMNICU-VÂLCEA - Profesor, poz.1, - Drept penal. - Partea specială I și II; - Conferențiar, poz.2, - Drept constituțional I și II; - Constituția României; - Lector, poz.14, - Drept internațional privat; - Dreptul comerțului internațional; - Drept procesual civil; - Lector, poz.15, - Penologie; - Criminologie; - Criminalistică; - Lector, poz.16, - Obligații I. Contracte; - Introducere în dreptul comparat; - Asistent, poz.28, - Dreptul afacerilor; - Dreptul societăților; - Asistent, poz.38, - Dreptul mediului; - Dreptul asigurărilor; - Contencios administrativ;	
III. FACULTATEA DE SOCIOLOGIE-PSIHLOGIE, BUCUREȘTI 1. CATEDRA DE SOCIOLOGIE - Conferențiar, poz.17, - Metodologia cercetării; - Metode și tehnici de cercetare sociologică; - Conferențiar, poz.20, - Introducere în asistența socială; - Istoria psihologiei; - Calitatea vieții; - Sociologia religiei; - Lector, poz.29, - Informatica și științele sociale; 2. CATEDRA DE PSIHLOGIE - Profesor, poz.2, - Psihologie animală; - Profesor, poz.4, - Fundamentele psihologiei II; - Conferențiar, poz.20, - Psihologia personalității; - Conferențiar, poz.21, - Psihologia educației; - Conferențiar, poz.23, - Psihologia sportului; - Psihologia educației; - Lector, poz.36, - Bazele teoretice ale evaluării psihologice.		X. FACULTATEA DE GEOGRAFIE ȘI GEOGRAFIA TURISMULUI 2. CATEDRA DE GEOGRAFIE UMANĂ ȘI ECONOMICĂ - Lector, poz.11, - Metodologia de evaluare a resurselor turistice; - Geografia regiunilor din Uniunea Europeană.		XXII. FACULTATEA DE CONTABILITATE ȘI FINANȚE, RÂMNICU-VÂLCEA CATEDRA DE ECONOMIE, CONTABILITATE ȘI FINANȚE - Lector, poz.20, - Gestiunea financiară a instituțiilor publice; - Gestiunea portofoliului; - Piețe de capital; - Politici și instituții financiar-bancare europene; - Lector, poz.23, - Marketing; - Negocieri și uzanțe de protocol; - Management general.			
IV. FACULTATEA DE MUZICĂ - Lector, poz.25, - Dirijat cor; - Ansamblu coral; - Practică artistică; - Citire de partituri; - Istoria Muzicii; - Lector, poz.26, - Didactică muzicală; - Practică pedagogică; - Citire de partituri.		XI. FACULTATEA DE LIMBI ȘI LITERATURI STRĂINE 1. CATEDRA DE LIMBI GERMANICE, ORIENTALE ȘI SLAVE COLECTIVUL DE LIMBA ȘI LITERATURA ENGLEZĂ - Profesor, poz.6, - Istoria literaturii engleze; - Analiza textului literar; - Conferențiar, poz.7, - Istoria literaturii engleze; - Limba engleză – curs practic; - Conferențiar, poz.8, - Istoria literaturii engleze; - Limba engleză – curs practic; - Asistent, poz.31, - Limba engleză contemporană; - Limba engleză – curs practic;		XXIII. FACULTATEA DE FINANȚE ȘI BĂNCI, BLAJ - Profesor, poz.21, - Informatică de gestiune (baze și Internet); - Informatică de gestiune (documente); - Conferențiar, poz.22, - Bazele teoriei informației; - Analiza economico-financiară; - Statistică; - Asistent, poz.28, - Politici și instituții financiar-bancare europene; - Studiul mărfurilor; - Eficiență economică; - Prețuri și concurență.			
V. FACULTATEA DE MEDICINĂ VETERINARĂ 1. CATEDRA DE ÎNVĂȚĂMÂNT PRECLINIC - Șef lucrări, poz.18, - Biologie animală; - Microbiologie; - Farmacologie; 2. CATEDRA DE ÎNVĂȚĂMÂNT CLINIC - Șef lucrări, poz.13, - Igienă, calitate și tehnologie alimentară; - Inspecția și controlul produselor alimentare de origine animală; - Șef lucrări, poz.15, - Clinica ecvinelor; - Clinica rumegătoarelor; - Șef lucrări, poz.16, - Legislație și deontologie; - Clinica suinelor.		XII. FACULTATEA DE MARKETING ȘI AFACERI ECONOMICE INTERNAȚIONALE, BUCUREȘTI 1. CATEDRA DE MARKETING ȘI AFACERI ECONOMICE INTERNAȚIONALE - Lector, poz.77, - Managementul afacerilor; - Managementul afacerilor economice și internaționale; - Lector, poz.78, - Economia integrării europene; - Economie europeană; - Asistent, poz.80, - Tehnici de comercializare și cooperare I, II; - Asistent, poz.83, - Marketing bancar; - Marketing în finanțarea schimburilor comerciale internaționale.		XXIV. FACULTATEA DE ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE, BRAȘOV - Profesor, poz.40, - Criminologie; - Penologie; - Instituții de drept procesual penal; - Conferențiar, poz.16, - Elementele de drept penal special; - Drept procesual penal; - Știința administrației și administrația publică; - Dreptul administrativ al bunurilor;			
VI. FACULTATEA DE JURNALISM, COMUNICARE ȘI RELAȚII PUBLICE - Conferențiar, poz.9, - Filosofia limbajului mediatic; - Filosofia comunicării; - Jurnalismul on-line și noi tehnologii; - Conferențiar, poz.10, - Relații publice; - Publicitate și tehnici de manipulare; - Lector, poz.16, - Tehnici de informare și comunicare; - Asistent, poz.29, - Conceperea și elaborarea ziarului; - Jurnalismul on-line și noi tehnologii; - Mass-media și cultura II; - Asistent, poz.30, - Introducere în științele comunicării; - Jurnalism de agenție; - Comunicare interculturală; - Publicistică TV.		XIII. FACULTATEA DE ARHITECTURĂ, BUCUREȘTI CATEDRA DE PROIECTARE DE ARHITECTURĂ - Lector, poz.36, - Proiectare de arhitectură; - Lector, poz.37, - Proiect de specialitate – Restaurare; - Proiectare de arhitectură; - Proiect de specialitate – Urbanism; - Asistent, poz.75, - Proiectare de arhitectură.		XXV. FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE ȘI STUDII EUROPENE - Lector, poz.19, - Sociologia relațiilor internaționale; - Lector, poz.38, - Analiza de conflict; - Managementul crizelor și conflictelor regionale; - Asistent, poz.39, - Doctrină politică contemporană.			
VII. FACULTATEA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT 1. CATEDRA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT - Conferențiar, poz.5, - Volei; - Lector, poz.17, - Înot; - Asistent, poz.29, - Gimnastică.		XIV. FACULTATEA DE RELAȚII INTERNAȚIONALE ȘI STUDII EUROPENE - Lector, poz.19, - Sociologia relațiilor internaționale; - Lector, poz.38, - Analiza de conflict; - Managementul crizelor și conflictelor regionale; - Asistent, poz.39, - Doctrină politică contemporană.		PREȘEDINTE ȘI RECTOR, Prof. univ. dr. Aurelian Gh. Bondrea			
ȘEF BIROU CONCURSURI, Ec. L. Stângaci		Înscrierea la concurs se face cu respectarea condițiilor prevăzute în Legea Învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și adăugirile ulterioare, a Legii nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic din România, a Cartei Universității Spiru Haret și a Hotărârii Senatului Universității Spiru Haret din data de 10.XI.2008. Relații la telefoanele: 021.314.00.75; 021. 314.00.76; 021.314.39.00, interior 190.					

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ PE TEME DE ÎNVĂȚĂMÂNT LA DISTANȚĂ - SCOP 2009

O singură soluție: învățământul la distanță, pe baza folosirii masive a noilor tehnologii

(Urmare din pag. 1)

În urmă cu 70 de ani, Consiliul pentru Învățământ Deschis și la Distanță (ICDE) a organizat primele conferințe care susțineau schimbul de idei între practicienii educației deschise și la distanță. În

deceniile care au urmat, aceste forumuri și-au dovedit viabilitatea în dezvoltarea instituțiilor universitare cu acest profil și în analiza dinamică - de la an la an - a politicilor privitoare la educația deschisă și la distanță, peste tot în lume. Au fost dezvoltate trei tipuri de întâlniri: Conferințe mondiale organizate bianual, Conferințe regionale și întâlniri SCOP organizate anual pentru președinți și directori ai instituțiilor membre.

În zilele noastre, „învățământul deschis și la distanță a căpătat o importanță deosebită în procesul de învățământ din întreaga lume”, afirma, înaintea lucrărilor, dr. Frits Pannekoek – președinte al Consiliului pentru Învățământ Deschis și la Distanță. Domnia sa preciza că „acesta este, într-adevăr, singurul mijloc prin care întreaga populație a secolului al XXI-lea poate să participe la un proces de învățare continuă - de calitate - pe durata întregii vieți. Într-o lume în care frontierele fizice dispar cu fiecare nouă tehnologie apărută și

când viteza schimbărilor implică readaptări de la o zi la alta, învățământul deschis și la distanță a devenit singura soluție pentru a învăța.” „Dezvoltarea continuă a acestui domeniu este la fel de importantă ca și în trecut, în schimb, contextul de manifestare s-a schimbat brusc și șocant. Acum noi trebuie să gestionăm acest proces în contextul unei economii globale zburcinate, care a pus în pericol realizările noastre precedente.” - conchidea dr. Frits Pannekoek.

Anul trecut, întâlnirea SCOP a avut loc în China, la Shanghai. Conceptul care a reținut cel mai mult atenția, cu acel prilej, a fost calitatea. Cum asigurăm calitatea proceselor și a rezultatelor învățământului deschis și la distanță? Cum o evaluăm? Importanța acestor abordări ale calității se regăsește și în tema întâlnirii SCOP 2009 de la Barcelona - „Calitatea în contextul crizei financiare”.

Reuniunea din acest an a constituit, de asemenea, prilejul pentru Comitetul Executiv al ICDE de a culege opinii de la instituțiile membre despre direcția și activitățile rețelei de învățământ superior la distanță. În 2008, la Shanghai au fost solicitate contribuții din partea membrilor, privitoare la strategia viitoare a ICDE în fața provocărilor, oportunităților și a noilor cerințe cu care se confruntă învățământul deschis și la distanță. „Ne întrebăm cu ce ocazie dacă sunteți de părere că este momentul ca ICDE să preia conducerea învățământului internațional. Aceste idei ne-au ajutat să elaborăm un Plan Strategic, deschis pentru comentarii și adnotări”, afirma dr. Frits Pannekoek, președinte al ICDE.

Este un fapt demonstrat de realitățile contemporane că, în condiții de criză, cererea de instruire prin învățământul superior crește sensibil, deoarece doar o pregătire universitară modernă poate asigura succesul celor înscrși în competiția deschisă de pe piața muncii.

În mesajul adresat partici-paților, rectorul Universității Deschise din Catalonia, Imma Tubella, afirma: „În acest an, provocarea constă în a sprijini calitatea în învățământul deschis și la distanță în contextul unei crize economice mondiale și în a diminua efectele acesteia asupra instituțiilor de învățământ. Aceste preocupări ne situează în centrul atenției comunității universitare mondiale și ne oferă prilejul de a arăta calea către o formă de conducere care să ne permită să adaptăm instituțiile noastre la nevoile societății.” Domnia sa a afirmat în continuare: „Construirea unei noi economii, transformarea societății și lupta pentru egalitate nu pot fi dobândite decât cu un sprijin integral

din partea universităților. Trebuie să fim curajoși și inovatori, întrucât societățile noastre se schimbă rapid și cer răspunsuri noi și creative la schimbările care se produc în procesul de învățământ. Societatea cere oameni mai bine pregătiți, instruiți pe termen mai lung și mai adaptabili. Pentru a atinge acest scop, universitățile trebuie să se schimbe și să suporte transformări și adaptări continue. De la începuturile sale, universitatea noastră s-a îndreptat către Internet și Campusul integral virtual - locul ideal în care să se poată dezvolta atât rețelele de cooperare, cât și motivația. Este locul studenților viitorului, un viitor pe care îl creăm împreună, în care studenții să poată trăi și prospera.”

În prezent, populația planetei se apropie de 6,8 miliarde. Dintre acestea, circa 2 miliarde sunt tineri. Învățământul superior poate asigura, la nivel mondial, circa 150 de milioane de locuri. Pentru a realiza acest lucru, trebuie să se găsească soluții inovative și eficiente. Aceste abordări i-au fost circumscrise numeroase comunicări pe teme precum: „Crisa financiară - Inovație și Educație”, „Sporirea calității”, „Un nou antre-prenariat”, „Între statutul de angajat și învățământul continuu, pe durata vieții” și „Strategii inovatoare de conducere în fața crizei economice”.

La dezbaterile centrate în jurul ideii de „Calitate și Evaluare în Învățământul Superior”, au participat și membrii delegației Universității Spiru Haret, având contribuții privitoare la necesitatea

asigurării obiectivității și echidistanței din partea agențiilor de evaluare academică.

În încheierea lucrărilor conferinței, președintele Frits Pannekoek a relevat interesul participanților și membrilor pentru cooperarea și reprezentanța ai unor universități din alte regiuni, sub semnul globalizării. S-a subliniat faptul că de la întrebarea dacă reuniunile să se țină între 2 și 4 ani s-a ajuns la reuniuni anuale sau bianuale.

Concluziile asupra a ceea ce s-a realizat, în ultimii doi ani, obiectivele viitorului apropiat și cele de perspectivă au fost relevate în documentele puse la dispoziție participanților, la începutul conferinței.

O altă temă foarte importantă a privit focalizarea asupra obiectivelor învățării continue, de-a lungul întregii vieți.

Imma TUBELLA, rector al Universității Deschise din Catalonia (UOC), președinte al SCOP 2009:

Studentii noștri „digitali”, percep învățământul la distanță ca un mod de viață

(Urmare din pag. 1)

Reporter: Care sunt limitele.

Imma Tubella: Schimbarea provine din idei, căci oamenii care au idei sunt oameni bine instruiți, oameni bine informați. În concluzie, învățământul este o temă crucială astăzi, dar pentru a folosi învățământul ca un instrument al transformării, pentru a folosi universitățile în același scop, universitățile însele trebuie să se schimbe. În contextul nostru european, mai mult decât în contextul nord american, universitățile trebuie să se transforme, ele trebuie să devină mai flexibile, mai deschise către necesitățile societății și necesitățile studenților noștri. Trebuie să ne amintim că studenții noștri „digitali”, care folosesc curent calculatorul, percep învățământul la distanță ca un mod de viață. Eu cred

profund că învățământul joacă un rol crucial în depășirea crizei și de aceea noi trebuie să transformăm universitățile și trebuie să găsim noi

căi pentru acești studenți informatizați, și aceste noi căi nu sunt doar universitățile on-line, ci o cale mixtă, nouă, hibridă de a transmite a cunoașterii. De aceea, consider că noi - ca reprezentanți ai universităților la distanță - avem un rol important în realizarea acestui scop.

Reporter: Conduceți o universitate tânără, care a împlinit 15 ani, și care are foarte multe rezultate remarcabile. Tehnologia este scumpă, computerele, rețeaua, legăturile costă. Cum gestionați aceste oportunități și aceste provocări?

Imma Tubella: Învățământul la distanță este scump, însă clădirile și cărămizile sunt și mai scumpe. De exemplu în Africa, la Conferința Miniștrilor Educației, s-a optat pentru forma de învățământ la distanță on-line, deoarece este mai ieftină decât forma tradițională de învățământ, care are nevoie de clădiri, de infrastructură.... Și învățământul la distanță este scump, dar nici într-un caz atât de scump ca cel tradițional.

Frits PANNEKOEK, președinte al Consiliului Internațional pentru Învățământ la Distanță (ICDE)

Cele mai mari rezerve pe care le are omenirea, adică cele de inteligență, pot fi dezvoltate prin folosirea învățământului la distanță

(Urmare din pag. 1)

Reporter: Am avut o mostră de astfel de tehnologii în conferința ținută de unul dintre experții invitați, care a vorbit, în timp real, în direct, de la New York, fiind recepționat aici, la conferința din Barcelona. Care este valoarea procentuală și dimensiunea folosirii acestor noi tehnologii în viitorul învățământului la distanță?

Frits Pannekoek: Cred că vor fi enorme. Iată, exemplul conferinței de astăzi, transmise în direct de la Barcelona la New York este impresionant. Numai folosind tehnologiile moderne se putea realiza așa ceva. Dar ceea ce oferă de fapt învățământul la distanță este accesul la experți de mare anvergură, disponibili oriunde în lume prin aceste tehnologii. Trebuie să învățăm să păstrăm - așa cum o facem pentru specificitățile culturale - specificitățile gândirii privind prognozele. Profesorul de la

INTERNATIONAL COUNCIL FOR OPEN AND DISTANCE EDUCATION

New York a oferit o mică perspectivă. Sunt convins că mai există cel puțin trei sau patru puncte de vedere, iar în mediul învățământului noi punem la dispoziția studenților noștri toate aceste perspective și totodată respectăm punctele de vedere diferite la nivel planetar, căci noi, prin asumarea diferentelor, putem progresa, cred eu.

Maria JOSE LEMAÎTRE, director academic al Institutului Internațional pentru Asigurarea Calității, vicepreședinte al Rețelei Internaționale a Agențiilor pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (INQAHE):

Agencia să fie independentă atât față de guvern, cât și față de instituțiile de învățământ superior, de universități și de orice alte grupuri de interese sau de presiune

(Urmare din pag. 1)

2. Un alt punct esențial de atins este să știi cine îți sunt studenții. Aceasta este, de asemenea, o componentă foarte semnificativă a conceptului de calitate. Trebuie să știi cum să răspunzi necesităților lor. Există în prezent o atât de vastă diversitate de studenți: avem studenți mai în vârstă, studenți adulți, studenți tineri, avem persoane care doresc o calificare completă și trebuie să știm ce ne trebuie, ca să ne putem adresa lor, pentru a-i ajuta să-și atingă țelurile de învățământ pe care le-am definit mai devreme.

3. Și, în cele din urmă, trebuie să dezvoltăm metodologia, procedurile care îi vor ajuta să meargă de la punctul de plecare către rezultatul pe care te aștepti să-l obții. Asta presupune că trebuie să analizezi materialele pe care lucrezi, să analizezi tutoriatul și oamenii cu care îl faci, să-ți analizezi aranjamentele financiare, managementul ș.a.m.d.

Este un punct de vedere foarte complex și nu cred că mai contează dacă este vorba de învățământul față în față sau învățământul deschis și la distanță. Aceste teme sunt importante deopotrivă.

În același timp, trebuie să țineti seama și de factorii specifici din fiecare din cele două domenii de abordare.

Reporter: Într-un astfel de context, stimată doamnă profesor, aș vrea să vă întreb despre standarde. Cine elaborează standardele de evaluare? Aceasta este o problemă foarte delicată în cazuri în care, de exemplu, în anumite țări, există doar o singură agenție de evaluare acceptată și împuțernicită de către Ministerul Educației din țara respectivă. Această agenție devine atotputernică și, în asemenea condiții, poate decide - ca public în vechile arene romane - dacă gladiatorul rămâne în viață sau va fi sacrificat. Există numeroase universități particulare care nu se încrează în mod normal în obiectivele structurii de campus, deci în structura față în față, și, în acest context, deși nu sunt desconsiderate pe față, pot întâmpina probleme în propria lor evoluție. Cine evaluează evaluatorii și cine elaborează standardele? Este normal ca într-o țară să existe o singură agenție de acest profil?

Maria Jose Lemaître: Încep prin a vă răspunde la ultima întrebare. Consider că este normal ca într-o țară să existe formal o astfel de agenție și, în mod curent este vorba de un organism fie legat de Ministerul Educației, fie cu un statut public în funcție de cum este definit acesta în țara respectivă, deoarece o agenție de asigurare a calității garantează în mod public calitatea programelor și instituțiilor de învățământ. Spunând aceasta, trebuie să adaug că există o serie de norme și principii care reglementează modul în care trebuie să funcționeze aceste agenții. Așa cum există o mulțime de instituții fantomatice (fly by night), există și numeroase agenții asemănătoare. O să descoperiți că există adevărate „fabrici de acreditări”, așa cum există „fabrici de diplome”, deci afirm că principala rețea de agenții pentru asigurarea calității trebuie să-și definească standardele.

Reporter: Ca aceea a cărei vicepreședinte sunteți dvs.

Maria Jose Lemaître: Da, Rețeaua Internațională de Agenții de Asigurare a Calității în Învățământul Superior are norme de bună practică. Asociația pentru Asigurarea Calității în Europa a elaborat standardele și principiile europene și validează în mod curent fiecare și oricare dintre agențiile care operează în Europa pe baza acestor standarde. De asemenea, există, tot în Europa, Consorțiul European pentru Acreditare. Împreună acoperă aproximativ aceleași teme. Agențiile au fost evaluate în mod mai intens pe baza acestor standarde. Și aș vrea să prezint principalele domenii în care aceste standarde operează. Primul este acela conform căruia, în fiecare din aceste seturi de standarde, veți afla că cea mai importantă asumare în privința calității constituie prima responsabilitate a instituției însăși, deci aceasta incumbă respectarea autonomiei universitare a instituției și, în același timp,

universitatea respectivă este principalul responsabil de calitate învățământului practicat în structura sa.

Al doilea aspect crucial privește independența agenției, deoarece este necesar ca agenția să fie independentă atât față de guvern, cât și față de instituțiile de învățământ superior, de universități și de orice alte grupuri de interese sau de presiune. Asta nu înseamnă că agențiile se situează dincolo de bine și de rău, ci, mai degrabă, faptul că hotărârile lor nu sunt dependente de presiunile exercitate de grupuri, ci de rezultatul aplicării standardelor de evaluare.

Reporter: Acesta este un caz ideal.

Maria Jose Lemaître: Există anumite căi prin care poți contracara conflictele.

Reporter: Îndrăznesc să fac această afirmație, deoarece există universități care doresc să aibă parte de o evaluare internațională sau europeană, efectuată de niște agenții prestigioase, pentru că aceasta ar elimina presiunea politică și corupția, sau faptul că unii dintre profesorii, care fac parte din agențiile naționale de evaluare, provin din anumite universități existente în țara respectivă și deci pot fi influențați.

Maria Jose Lemaître: Într-adevăr, așa este. Dar unele agenții au reușit să găsească niște mijloace de protecție bune față de asemenea situații. De exemplu, invitând la evaluare, în țara respectivă, pe lângă echipele lor, și observatori/evaluatori internaționali.

Reporter: Ar putea fi o alegere să se apeleze la agenții internaționale prestigioase din Europa și din lume cărora să li se solicite să fie parte în procesul de evaluare?

Maria Jose Lemaître: Aceasta ar fi o posibilitate. De asemenea, agențiile naționale pot invita experți în evaluare care să lucreze împreună și în interiorul echipelor de evaluare din țara respectivă.

O altă cerință, care este inclusă în standardele pentru agenții, stipulează ca standardele elaborate pentru evaluarea instituțiilor să fie create pe baza unei participări proporționale a tuturor factorilor implicați, care au o contribuție semnificativă. Aceasta înseamnă că trebuie să fie consultate instituțiile, reprezentanții pieței muncii, asociațiile profesionale, toți aceștia sunt nemijlocit implicați în elaborarea standardelor care se aplică la evaluare. Într-un fel, noi suntem preocupați de necesitatea de a evalua evaluatorii și suntem preocupați de a ajuta agențiile de evaluare academică să devină, efectiv, factori de sprijin ai învățământului superior și nu doar niște judecători exteriori procesului.

Reporter: O ultimă întrebare, stimată doamnă profesor, nu înainte de a vă mulțumi pentru faptul că ne-ați acordat din timpul dvs. prețios minutele acestui interviu. Știu că în intervalul imediat următor veți conduce un atelier de dezbateri de idei și mai știu că vă numărăm printre membrii colectivului care va trebui să înceapă elaborarea și cristalizarea concluziilor acestei reuniuni de la Barcelona, concluzii ce vor fi date publicității, către începutul lunii decembrie 2009. Urmează întrebarea. Care este viziunea dvs. asupra viitorului imediat, luând în considerare tema conferinței din aceste zile: „calitatea învățământului în condițiile crizei”, viitorul apropiat însemnând 2010, 2011.....?

Maria Jose Lemaître: Cred că este un lucru foarte bun că discutăm despre calitate și că aducem în prim plan ideea că este semnificativ să luăm în considerare instituțiile de învățământ superior deschise și la distanță drept părți componente însemnate ale învățământului superior în toate țările.

Constatăm că, în vremuri de criză, instituțiile de învățământ superior sunt asaltate de o creștere semnificativă sporită a cererilor de studiu, pentru că atunci când studenții nu au o slujbă se apucă de învățat. Deci, este cu atât mai important să le putem oferi servicii de calitate.

Grupaj realizat de: Corneliu TOADER
Foto: Dumitru CACOVEANU

La mulți ani, România!

Contextul european al MARIÍ UNIRI

„11 noiembrie 1918. În sfârșit, armistițiul”

Interviu cu prof.univ.dr. Ion Bulei

Valeriu Răpeanu: În ziua de 11 noiembrie 1918, omenirea trăia un moment istoric: la ora 5,10, în pădurea Compiègne, s-a semnat Armistițiul care avea să pună capăt la ceea ce s-a numit Primul Război Mondial. Armistițiul avea să intre în vigoare la ora 11,00 a aceleiași zile, vestit prin 12.000 de salve de tunuri antiaeriene, trase în Franța. Au fost trase și clopotele. Și în Primul Război Mondial, una dintre formele de a vesti răul sau binele au fost clopotele lăcașurilor de cult. Pentru a înfățișa acest eveniment, care în țările apusene se sărbătorește cu mult fast, I-am invitat pe profesorul universitar doctor istoric Ion Bulei. La noi, 11 noiembrie, este mai puțin cunoscut. 11 noiembrie, în fond, a făcut posibilă, fără a fi cauza, sărbătoarea noastră de la 1 Decembrie. Ce s-a întâmplat, cum a fost posibilă semnarea Armistițiului, fiind seamă de faptul că Germania a cedat cu greu, împăratul Wilhelm al II-lea și mai greu, el, de fapt, cu câteva zile înainte, părăsise Germania, abdicase sau, mai bine zis, fusese forțat să abdice. Plecase într-un exil care va dura pentru împărat până în 1941, când va înceta din viață în Olanda. Oricum, în momentul semnării Armistițiului, nu mai era în Germania.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Da, plecaseră de la Spa...

Valeriu Răpeanu: Plecaseră cu trenul, el și fiul său.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: S-a considerat că a fost un fel de fugă. Raymond Poincaré, președintele Franței, așa a și prezentat-o, chiar în momentul în care a auzit, la o oră după ce a plecat: „*În sfârșit, a fugit!*” Ceea ce se poate, că nu se aștepta și, de fapt, mulți nu se așteptau să fugă, pentru că el jurase că va muri în fruntea...

Valeriu Răpeanu: Și-și propusese, dacă nu mă înșel, să plece...

Prof. univ. dr. Ion Bulei: A plecat ca un oarecare. Din păcate, mulți dintre eroii istoriei n-au știut să iasă cum trebuie din istorie...

Valeriu Răpeanu: Camus spunea că „*noi trăim în istorie, dar murim în afara ei...*”

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Exact. Foarte bună vorbă...

Valeriu Răpeanu: Așa că împăratul Germaniei moare în afara istoriei. Când se semnează Armistițiul, el nu mai însemna nimic. Domnule Bulei, care a fost situația frontului, în 1918, în momentul acesta?

Prof. univ. dr. Ion Bulei: În 1918, de fapt, la începutul anului, situația nu era deloc roză, din punct de vedere al aliaților, mai ales, pentru că Rusia, practic, ieșise din război odată cu semnarea păcii de la Brest-Litovsk, la 9 martie. Dar, înainte de semnarea păcii, practic, ieșise din război, prin Revoluția din Octombrie 1917. Și ieșind Rusia din război, căzuse frontul oriental și România a fost silită, la rândul ei, s-o facă. Nu putea, să stea singură împotriva tuturor, practic, și în contextul în care, de la 1 ianuarie 1918, pe când reprezentantul nostru la Petersburg, Diamandy, era arestat și dus la *Fortăreața Petru și Pavel*, din momentul acela începea și conflictul cu Rusia, datorită faptului că românii luaseră măsură împotriva soldaților ruși care se retrăgeau din Moldova, împotriva jafurilor și împotriva diverselor samavolnicii făcute de trupele în debandadă. Atunci, a reacționat Guvernul sovietic împotriva românilor și, după aceea, se va accentua conflictul din cauza Basarabiei, al trimiterii de trupe de către Guvernul român... S-a luat decizia ieșirii. De ce? Pentru că, pe de o parte, România era într-un conflict cu Puterile Centrale; iar spre Răsărit, cu Rusia. Deci, practic, înconjurată de conflicte, era obligată și ea, la rândul ei, să semneze o pace.

Ducându-se frontul oriental, se crease ceea ce Germania dorise de la început, adică să fie un singur front, pentru că numai așa aveau șanse să înfrângă dușmanul. Rămâne doar frontul de Vest.

Pentru prima dată, la începutul lui 1918, germanii au superioritate pe frontul de Vest, superioritate de trupe și de armament, aduseseră cu 30 de divizii mai mult, transferate de pe frontul oriental. Așa stând lucrurile, în martie 1918, Germania în speță, pentru că austrieicii au mai mult o prezență simbolică pe frontul occidental, deci, germanii sunt cei care pornesc la ofensivă. Este așa-numitul *Plan Michel* sau *Michael*, pe care Ludendorff, care este comandantul suprem german, alături de Hindenburg, ei doi hotărăsă să treacă la ofensivă. Ofensivă, în primul rând, împotriva trupelor engleze, care se aflau pe teritoriul Franței, este o ofensivă care înaintează vreo 60 de km. în adâncime, pe o lungime cam la fel de mare.

Valeriu Răpeanu: Atunci când au ajuns aproape de Paris?

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Nu, aceasta este în a doua fază, în aprilie, și încă o altă fază, în iunie, deci sunt trei faze succesive de ofensivă, ale germanilor, pe frontul de Vest. A doua este în Flandra. Iar a treia este pe frontul de la Marna, cu direcția Parisului.

Valeriu Răpeanu: Atunci, Parisul n-a căzut, trebuie să spunem.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Parisul n-a căzut niciodată. El a căzut în al Doilea Război Mondial.

Valeriu Răpeanu: Tocmai de aceea am accentuat, ca să nu facem confuzie.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Până atunci era, evident, apărut puternic și, dacă a fost salvat în 1914, cu atât mai mult, a fost salvat acum, în 1918.

Îndată ce începe ofensiva germană, aliații hotărăsă să schimbe și ei ceva în desfășurarea războiului, în sensul că îl aduc pe Foch ca un comandant suprem al lor, și Haig și Pershing, care sunt comandanții englez și american, îi cedează lui Foch, și acesta reorganizează tot frontul, și toată apărarea. Este principala consecință a ofensivei germane, această concentrare la nivelul de conducere al armatei Aliaților; Foch reușește, efectiv, să facă față ofensivei germane. Adică, se constată, pentru prima dată, că germanii au pus în joc totul în această ofensivă, adică toate resursele lor. Și era pericolul acesta, care, până la urmă, s-a și dovedit a fi foarte amenințător, al epuizării forțelor. În această ofensivă, trupele germane dau totul, industria germană de

armament dă totul, tot armamentul pe care are îl aduce aici. Și tot comandamentul german și toată această bărbăție, care i se recunoaște soldatului german sunt puse în joc.

Valeriu Răpeanu: Trebuie să spunem că Germania de la sfârșitul secolului XIX era o mare putere industrială.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Sigur, era prima putere industrială a Europei.

Valeriu Răpeanu: Era clar acest lucru: în

ceea ce privește producția de oțel, de cărbune etc.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Germania este un stat foarte puternic și foarte bine organizat. În această ofensivă, germanii pun totul la bătaie. O ofensivă care duce la pierderi masive din partea și a unora și a altora, dar mai mult din partea germană; pentru că, întotdeauna, când ești în ofensivă, ai șansa să pierzi mai mulți soldați, decât atunci când te aperi. Și circa 800.000 de soldați sunt pierduți în timpul acestei ofensive, plus „gripa spaniolă”, care începe să facă ravagii în rândul armatei germane, cum făcea, de asemenea, și în rândul aliaților. În rândul armatei germane, circa un milion de soldați sunt nevoiți să se retragă, din cauza gripei. Este o situație în care Germania, aparent, reușește să schimbe frontul „decât”, pentru că din 1914 nu se mai mișcase, decât pe porțiuni restrânse, și, din nou, revenise. Deci, în 1918, Germania, prin această ofensivă, schimbă puțin așezarea frontului. Adică, îl împinge mai mult spre inima Franței. Totuși, mult prea puțin, ca să fie edificator. Germanii nu reușesc să-și atingă principalul obiectiv, care era despărțirea armatei engleze de cea franceză, și înconjurarea armatei engleze, care urma a fi nevoită să se predea. N-au reușit decât cu Armata a V-a britanică, pe aceea au distrus-o, dar, în rest, n-au reușit mai mult. Deci, acest prim obiectiv n-a fost atins.

În al doilea rând, pierderile sunt masive și germanii nu mai au de unde să aducă rezerve. Chestiunea care era, într-adevăr, preocupantă pentru germani, era ca Statele Unite să nu aibă încă trupe numeroase pe continent. Și, într-adevăr, până la 1 ianuarie 1918, nu veniseră decât circa 170.000 de soldați americani, care să lupte direct, și aceștia nu sunt încă bine pregătiți. Deci, intrarea Americii în război, în primele 13-14 luni nu este extrem de vizibilă, în planul uman.

Valeriu Răpeanu: Spuneau că erau foarte tineri, foarte entuziaști.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Dar nu erau pregătiți. Și era normal să fie așa, pentru că așa fusese istoria lor până atunci. Și atunci, germanii forțeau lucrurile acum, până când ei au superioritate, revine în vin tot mai multe trupe americane. Și, în plus, aliații nu se înțelegeau între ei. De aceea, un singur comandament, al lui Foch, a însemnat o victorie importantă în tabăra aliați, pentru că a asigurat unitatea de comandă. Pentru că nu vroiau ceilalți comandanți, nici cel englez, nici cel francez, nici cel italian, nici cel american să se supună unei voinețe, în cazul de față a lui Foch. Deci, asta era dorința germanilor, să ajungă înaintea americanilor și să dobândească victoria, pe care atât de mult o doreau. Practic, e o forțare a notei, pe care o fac mai întâi germanii, prin această acțiune ofensivă. Aceasta a fost primul lucru întâmplat în anul 1918. Mulți credeau atunci că germanii vor ieși învingători, că germanii vor câștiga războiul, deci va fi cu puțință o victorie a Puterilor Centrale, pe care, evident, că nu și-o dorea nimeni, dar situația părea să fie de partea lor.

Lucrurile se schimbă, după 18 iulie; pe 17 iulie 1918, ofensiva germană încetează. Nu mai au resurse. Nu pot să meargă mai departe. Și începe contra-ofensiva. La 18 iulie este prima dată înapoi a germanilor, care se accentuează, după aceea, peste tot, pentru că Foch pornește ofensiva pe tot frontul. Este prima dată când aliații au superioritate, prin venirea masivă a americanilor și prin posibilitățile pe care aliații le au, mai ales din punct de vedere tehnic: tancuri mai multe, avioane mai multe. Armament, în general, au mai mult, grație industriei americane, care produce masiv și trimite totul pe front.

Valeriu Răpeanu: Și era la adăpost de bombardamente.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Este pentru prima dată când există această superioritate militară, zdrobitoare, din punct de vedere al armamentului, pe care o au aliații. Și începe ofensiva lor. Ofensivă care se desfășoară și ea în etape, dar care nu se oprește. Adică, după 18 iulie, Falkenhayn, care este un foarte capabil general, își dă seama de lucrul ăsta și îl scrie împăratului, lui Wilhelm al II-lea: „*De fapt, noi ar trebui să ne oprim aici cu războiul, pentru că nu mai putem să-l ducem!*”. Adică, își dă seama, că nu va reuși să țină frontul prea mult. Frontul este însă ținut, pentru că germanii sunt germani, adică ei au fost totdeauna, din punct de vedere militar, antrenai. Ei nu cedează, decât extrem de greu și, atunci, așa se explică de ce războiul nu se termină în iulie, când începe ofensiva aliați, și se termină la sfârșitul lui octombrie. De fapt, se termină la 11 noiembrie, odată cu semnarea armistițiului.

Prima strigare de pace, să zicem așa, din partea Berlinului, nu este decât la 4 octombrie 1918, când Berlinul scrie o *Notă* adresată președintelui american, Wilson. În perioada respectivă, în spațiul acesta al Puterilor Centrale, președintele american se bucura de o mare faimă.

Valeriu Răpeanu: Era și mai tânăr. Clemenceau era foarte bătrân...

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Avea 77 de ani, se ținea bine...

Valeriu Răpeanu: Da, și s-a ținut până la moarte.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Împotriva lui a fost și un atentat, imediat după armistițiul. Trei gloanțe s-au tras asupra-i, unul l-a nimerit, dar noroc că nu l-a nimerit la organele vitale. Și atunci a și spus: „*Ce frumos era dacă muream, ce apoteoză!*”

Valeriu Răpeanu: Pentru că, după aceea, el nu a mai fost ales, când a candidat la președinția Franței, deși câștigase victoria, nu a fost ales. Obține un foarte mic număr de voturi.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Asta este totdeauna. Vedeți, ceea ce s-a întâmplat și cu Churchill, în 1945, i s-a întâmplat înainte și lui Clemenceau. Și, deci, pe 4 octombrie, este prima tentativă de pace a Berlinului. Adică, se trimite o *Notă* lui Wilson, și Wilson răspunde, după două zile, și pune drept condiții: retragerea germanilor și a aliaților de pe unde erau. Asta a fost la 4 octombrie, era deja o victorie pentru germani, pentru că Wilson a răspuns. La 12 octombrie, se reia tentativa de pace. O altă *Notă* este trimisă lui Wilson, și un alt răspuns din partea lui Wilson, foarte dur de data aceasta, în care Wilson precizează clar că: Germania trebuie nu numai să se retragă de pe unde era, dar trebuie să se dezarmeze, o dezarmare totală.

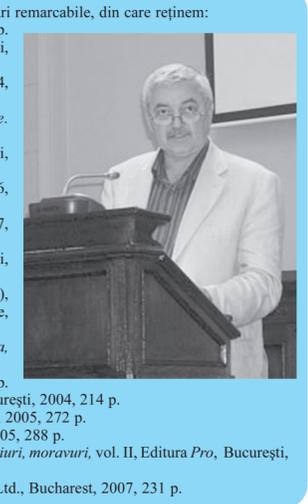
Valeriu Răpeanu: Acum, era cu totul altceva.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Da, i se cerea dezarmarea totală și să predea tot, chiar și prizonierii. Și se pune problema, chiar, a reparatiilor. Deci, ceea ce-i aștepta pe germani, ei încep de acum să-și dea seama, că, de fapt, condițiile vor fi foarte dure. Culemea e că germanii sunt cu trupele, încă, pe teritoriul francez, pe teritoriul belgian. Deci, războiul se desfășura la alții, nu era pe teritoriul german, și, cu toate acestea, ei cer pace, pentru că era clar că ofensiva aliați va duce la împingerea lor tot mai mult spre teritoriul național, și acolo, chiar pe teritoriul lor național, s-a întâmplat în cel de-al Doilea Război Mondial, nu s-a întâmplat în Primul.

Apare această problemă importantă pentru Germania, adică germanii își dau seama, de fapt, condițiile aliaților vor fi dure. Acum, încep să fie reacții puternice împotriva lui Wilhelm al II-lea. Până atunci, fusese iertat, de acum încolo începe să fie făcut responsabil. Deci, atitudinea față de el, nu numai a opiniei publice, care o fost prima, dar și a celor din elita conducătoare, începe să se schimbe și, de fapt, i se sugerează, într-un fel, să se retragă. Și va fi și o treia

Prof.univ.dr. Ion Bulei este autorul unor lucrări remarcabile, din care reținem:

- *1916 - Zile de vară*, București, 1978, 264 p.
- *Arcul așteptării 1914-1915-1916*, București, 1981, 328 p.
- *Lumea românească la 1900*, București, 1984, 330 p., ed. a II-a, Editura PRO, 2004
- *Sistemul politic al României moderne. Partidul Conservator*, București, 1987, 600 p.
- *Atunci când veacul se naște*, București, 1990, 432 p.
- *Scurta istorie a românilor*, București, 1996, 224 p.
- *A short History of Romania*, București, 1997, 224 p., ed. a I-a și 2005, 232 p., ed. a II-a
- *Kurze Geschichte Rumaniens*, București, 1998, 224 p.
- *Breve storia dei romeni, Alessandria* (Italia), Edizioni dell'Orso, 1999, 220 p. (a II-a ediție, 246 p., în 2006).
- *Conservatori și conservatorism în România*, București, 2000, 692 p.
- *O istorie a românilor*, București, 2004, 256 p.
- *Viața cotidiană în timpul lui Carol I*, București, 2004, 214 p.
- *Breve Histoire de la Roumanie*, București, 2005, 272 p.
- *Viața în vremea lui Carol I*, București, 2005, 288 p.
- *Lumea românească la 1900. Oameni, obiceiuri, moravuri*, vol. II, Editura Pro, București, 2006, 208 p.
- *History of Romania*, Meronia Publishers Ltd., Bucharest, 2007, 231 p.

incercare de pace, la sfârșitul lui octombrie, un alt schimb de *Note* între americani și germani, care duc la formarea unei delegații de pace, care pleacă de la Spa, în 7 noiembrie, și va ajunge, a doua zi, în pădurea Compiègne, și acolo, într-un vagon, se desfășoară tratativele de pace. Delegația germană era condusă de Erzberger, care este deja un personaj nou, pentru că politica germană, la nivelul ei central, se schimbă... Ceea ce se întâmplă în Germania este foarte important, nu numai ca desfășurare a frontului, dar pentru ceea ce se întâmplă propriu-zis în statul german. Pentru că începe așa-numita *Revoluție germană*. Mai întâi marinarii de la Kiel...

Valeriu Răpeanu: Răscoala de la Kiel... Mișcările populare, care se întind în întreaga țară, au avut un rol în prăbușirea Germaniei și în grăbirea Armistițiului.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Sigur că da. Au fost factori de presiune extrem de importanți care au obligat pe conducătorii germani, efectiv, să ia măsură. Această revoluție este puternică. S-a spus că a fost încurajată de către trimișii sovietici, care n-au mai ajuns în Franța, unde trebuiau să ajungă să tulbure apele. Și au rămas în Germania, și au început să le tulbure acolo, gândind terenuel prielnic. Dar, evident că a fost un factor de presiune, care s-a constatat imediat, pentru că militarii încep să dea înapoi. Până atunci, adevărații conducători ai Germaniei sunt militarii, adică, factorul militar este dominant asupra celui civil, îl presează practic, îl domină toată perioada războiului. Acum militarii încep să dea înapoi și apar, pe primul plan al politicii, forțele de centru, și mai ales de stânga. Erzberger aparține acestora. Și când el ajunge la Compiègne, unde avea Napoleon al III-lea o reședință de toamnă...

Valeriu Răpeanu: Celebră. S-a restaurat acum câțiva ani, cu teatru de familie. În sfârșit, acum a devenit punct de atracție turistică și un așezământ cultural.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Când Erzberger a ajuns, a spus: *Am venit să văd ce propuneți pentru un eventual Armistițiu*. La care, Foch, care era conducătorul delegației aliaților, răspunde: *Eu credeam că ați venit să cereți Armistițiu. Dacă n-ați venit să cereți Armistițiu, eu mă ridic și plec*. Erzberger revine și spune: *Da, am venit, de fapt, să cerem Armistițiu*. Da apoi să audă condițiile Armistițiului.

Valeriu Răpeanu: Ei, germanii, au protestat, cum n-au fost de acord, la dezarmare întrebând: „*Cu ce mai luptăm noi împotriva bolșevicilor?*” Pentru că, rămâneau dezarmați total. Dovada faptului că pericolul era puternic.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Mai ales, pentru că era din interior.

Valeriu Răpeanu: Când pe 3 noiembrie, cei din Escadra a III-a a Flotei germane s-au revoltat, s-a spus că din cauza că aceștia erau prost hrăniți, și tratați cu duritate. Deci, mizeria materială, lipsa de hrană etc., ca și duritatea ofițerilor, au avut un rol în tot ce s-a aprins de la Kiel încolo, pentru că agenții bolșevici n-ar fi avut un teren atât de propice, atât de fertil, dacă nu existau și aceste condiții defavorabile...

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Lumea era sătulă de război. Chestiunea care s-a ridicat în istoriografie, și nu numai, a fost: *De ce aliații au acceptat să facă un Armistițiu la Compiègne și nu l-au făcut la Berlin?*

Valeriu Răpeanu: *De ce nu Berlin?* – există și un capitol, într-o carte.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Pentru că era de așteptat că să înainteze armatele și să le împingă și pe cele germane pe teritoriul Germaniei, să cucerească Berlinul, și acolo să impună condițiile de pace. Nimeni nu se gândea, în 1918, că mai trebuie prelungit războiul, din moment ce germanii cer Armistițiu, să mai moară oameni: mureau prea mulți oameni, și lumea se săturase de război, războiul acesta era o calamitate.

Valeriu Răpeanu: Și într-o parte și într-alta.

Măsurile dure luate de generalul Pétain,

execuțiile sumare ale soldaților francezi care nu

mai puteau lupta, vorbele de la sine. Oricum,

nu erau măsuri care să îmbărbăteze pe soldați.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Pe de altă parte, ele era absolut necesare, pentru că s-ar fi rupt din lăuntrul frontului. Cred că se săturaseră de război, și Armistițiul este sărbătorit și de unii și de alții. Pentru că este sărbătorit și de germani, căci se săturaseră de război.

Valeriu Răpeanu: Nu mai mureau oameni. Franța a avut mulți morți.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Aproape un milion și jumătate de morți.

Valeriu Răpeanu: Franța a avut 1.450.000 de morți, Germania 1.900.000 de morți, Austria,

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Practic, Europa, în general, până la Primul Război Mondial, nu cunoscuse un măcel atât de cumplit.

Valeriu Răpeanu: Și cu urmări foarte mari, pe plan uman și material. Erau *revizuirile* periodice, și atunci, criticul Perppesicus, care era invalid de război, n-avea o mână, noi, cei care l-am cunoscut, știm că toată *Ediția Eminescu*, toată această muncă titanică a făcut-o cu mâna stângă, mâna dreaptă, practic, n-o putea folosi. Și a scris în ziarul *Cuvântul*, a lui Nae Ionescu, un articol fulminant, care a avut în epocă un mare ecou: *Mai întâi, revizuirea escrocilor și, apoi, revizuirea eroilor*.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: La sfârșitul războiului, Europa se umple practic de cimitire, pentru că a fost și aceasta o problemă: *americanii unde să fie înmormântați, să fie duși în America, acasă, sau să fie lăsați aici?* Este o celebră scrisoare a unei mame din Illinois: *cerul este la fel de aproape, și în Illinois și lângă Paris*. Așa că au rămas înmormântați în locurile unde au murit.

Valeriu Răpeanu: Ludendorff, pe 27

octombrie, este destituit...

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Este înlocuit de Gerner.

Valeriu Răpeanu: Care-i spune împăratului: *Armata nu mai este în spatele Majestații Voastre și Jurământul sub Drapel nu mai este decât o ficțiune*. Era curajul să afirme un lucru foarte grav, căcă mergem în epoca respectivă, i se spun adevăruri, care, până atunci, nimeni nu îndrăznea să i le spună.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Plus această încredere pe care o au germanii în cei care-i conduc; există o dorință: germanul vrea să fie condus, și este totdeauna respectuos față de cel care-l conduce, dar, în cazul de față, Wilhelm nu se mai bucură de nicio încredere, este făcut responsabil.

Valeriu Răpeanu: El pleacă și Republica este proclamată la câteva ceasuri de la plecarea lui. Nu reprezenta nimic, ați spus foarte bine, e o fugă. El, când moare, în Olanda, în 1941...

Prof. univ. dr. Ion Bulei: ...olandezii au refuzat să-l extrădeze. S-a discutat după Primul Război Mondial dacă nu cumva trebuie să-i pedepsim pe vinovații de acest război. Ceea ce se va relua, în al Doilea Război Mondial, cu Procesul de la Nürnberg.

Valeriu Răpeanu: El trăiește până în 1941, 4 iunie; n-a mai apucat 22 iunie 1941, intrarea în război a Germaniei împotriva Rusiei, dar vede anexarea Austriei, apoi Münchenul, apoi războiul împotriva Poloniei, în septembrie 1939. Prințul moștenitor revine în Germania în '22, -față de el au fost mai clemenți-, moare în '51. A plecat și mărirea și decăderea Reichului.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Și, iarăși, revenirea Germaniei. Așa e istoria, cu suișuri și coborâșurile ei.

Valeriu Răpeanu: Iar Hindenburg este cel care, totuși, îl aduce pe Hitler, îl înfrânge pe Hitler în alegeri, apoi îl aduce și, cum spun tratatele de istorie, girează sau acoperă fără să ia nicio măsură, chiar când Hitler începuse să acționeze cum știm: antisemitism, lichidarea adversarilor etc., etc. A avut un sfârșit, de două ori funest: și în Primul Război Mondial, și acum. Se pare că a murit de senilitate.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Așa este, a murit de senilitate.

Valeriu Răpeanu: Ce se întâmplă cu Austro-Ungaria și Italia?

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Dacă luăm de exemplu italienii; italienii sunt înfrânți de această Austro-Ungarie, care, sigur, este un imperiu, al atâtor și atâtor naționalități. Dar, pe front, armata austro-ungară stă foarte bine, se ține foarte bine. Adică, este o armată competitivă, așa spune, și care, în 1917 și la începutul lui 1918, domină frontul italian, îi învinge pe italieni, mai ales cu victoria celebră de la Caporetto, care este o rană pentru italieni, și în timpul în care germanii pornesc ofensiva în vest împotriva aliaților, ei pornesc o ofensivă împotriva italienilor pe râul Piave, care nu are succesul pe care îl așteptau, cu toate că austro-ungarii, de regulă, i-au bătut pe italieni pe frontul lor. Dimpotrivă, italienii trec la contra-ofensivă și vor ajunge să se răzbuie pe Caporetto...

Valeriu Răpeanu: Mi se pare că ei, aliații, îi cam acuzau că nu atacă imediat...

Prof. univ. dr. Ion Bulei: S-au făcut presiuni foarte mari asupra lor să atace, ca să slăbească presiunea germană asupra lor.

Valeriu Răpeanu: Dar a fost un gest de înțelepciune a comandanților militari italieni, care au atacat la momentul potrivit...

Prof. univ. dr. Ion Bulei: Așa sunt italienii,

ei nu atacă decât atunci când consideră ei că au superioritate în acțiunea respectivă...

Valeriu Răpeanu: Da, și despre generalul Armando Diaz s-a considerat că stă într-o expectativă prea îndelungată, dar, până la urmă, s-a văzut că el a avut dreptate.

Prof. univ. dr. Ion Bulei: El a așteptat, de fapt, până când frontul austro-ungar se cam destrămă singur, pentru că răspundea destrămării venite din interior. Austro-Ungaria trăiește mai puternic drama din 1918, pentru că aici apare foamea și, din cauza ei, încă din ianuarie 1918, încep grevele și încep mișcările de protest. Și, mai ales, se manifestă tendințele de despărțire a naționalităților: mai întâi ale slavilor, apoi ale italienilor, apoi ale românilor, ale croaților. La încercarea lui Carol, care este noul împărat, după moartea lui Franz-Iosef, să aducă o federalizare în imperiu, s-au opus ungarii și germanii, austrieicii propriu-zis. Și soluția la care ajunge el, la 17 octombrie, este o soluție ineficăce, pentru că urma să se aplice doar în teritoriile care țin de Austria, nu și în cele care țin de Ungaria, deci, din nou, ungarii se vor opune schimbărilor politice majore ale imperiului. Carol nu este așa de ne-îubit, ca să spunem așa, cum era Wilhelm al II-lea, dar și el abdică. Nu exista altă soluție, la circa o lună după...

Valeriu Răpeanu: La foarte puțin timp, dar în aceeași perioadă. S-a păstrat și descrierea ultimei slujbe în Capela de la Schönbrunn, când el albisce, cu toate lacrimile de rigoare... Astăzi

și vizitează locul respectiv. Și cu toate medierile

La mulți ani, România!

ROMÂNIA ÎN 1918

Oct.-nov.1917 Comuniștii ruși ajung la putere.
Jan. 27 Se încheie la Brest-Litovsk **Tratatul de pace dintre Austro-Ungaria și Ucraina.**
Febr.18 Se încheie la Brest-Litovsk **Tratatul de pace dintre Rusia Sovietică și Germania.**
Mart.5 Se semnează la **Bufla** (în apropiere de București) **Tratatul preliminar de pace între România și Puterile Centrale**, pe baza căruia încep la București, la 9 mart., tratativele în vederea încheierii păcii.
Apr.24 **Tratatul de pace de la București**, dintre România, pe de o parte, și Germania, Austro-Ungaria, Bulgaria, Turcia, pe de altă parte. România era nevoită să cedeze Dobrogea, să accepte rectificări de frontieră în Carpați și să încheie convenții economice dezavantajoase pentru ea.

ECOURI INTERNAȚIONALE

Mart.26 - 28 Are loc la Roma un **Congres al naționalităților din monarhia austro-ungară**, care votează o moțiune, cerând recunoașterea dreptului fiecărei națiuni de a se constitui în stat național independent sau de a se uni cu statul său național dacă acesta există.
Aug.24 Se creează la **Paris Consiliul Național al Unității Române**, având în conducere pe Take Ionescu (președinte), Vasile Lucauci, Octavian Goga, dr. Constantin Angelescu și Ioan Th. Florescu. Consiliul este recunoscut la 29 sept. de guvernul francez, la 23 oct. de guvernul SUA, la 29 oct. de guvernul englez, iar la 9 nov. de cel italian drept exponent al intereselor poporului român.
Sept.2 **Congresul de la New York** al românilor, cehilor, slovacilor, polonezilor, sârbilor, croaților și ruților votează o moțiune prin care se cere dezmembrarea Austro-Ungariei și eliberarea tuturor popoarelor.

Ofensiva Antantei

Sept.12 Armatele aliate din Balcani sparg frontul bulgar la Dobropolje și înaintează spre Sofia.
Sept. 16 Se semnează la Salonic actul capitulării a Bulgariei.
Oct.4 Germania și apoi, la **5 oct.**, Austro-Ungaria, fac oferte de pace Puterilor Aliate.

UNIURE BASARABIEI CU REGATUL ROMÂN

Mart.27 **Sfatul Țării** de la Chișinău (Capitala Basarabiei) hotărăște **unirea Basarabiei cu România.**

UNIURE TRANSILVANIEI CU REGATUL ROMÂN

Sept.29 Comitetul Executiv al Partidului Național Român, întrunit la Oradea adoptă în unanimitate o declarație redactată de Vasile Goldiș prin care se dorește recunoașterea acestui for ca organ provizoriu de conducere a Transilvaniei. Se constituie un „Comitet de Acțiune”, cu sediul la Arad, avându-l președinte pe Vasile Goldiș.

Oct.3 Manifestul Împăratului Carol I de Habsburg - **Către popoarele mele credincioase privind reorganizarea Austro-Ungariei într-o Federație de șase state independente** (austriac, ungar, ceh, iugoslav, polonez și ucrainean).

Oct.3 Declarația de răspuns a „Corpusului voluntarilor transilvăneni și bucovineni”, la Manifestul lui Carol I de Habsburg, în care, aceștia proclamă unirea teritoriilor lor cu Regatul României.

SPRE MAREA UNIRE

Victoria Antantei, care începe să se contureze în 1918 în Apus, are urmări și pe frontul din Balcani. Armata lui Sarrail de la Salonic înaintează, în sfârșit, și străpunge liniile bulgare. Guvernul lui Marghiloman își dă demisia, la 24 octombrie/6 noiembrie 1918. Îl urmează guvernul generalului Coandă, care proclamă imediat mobilizarea generală și, la 28 octombrie/10 noiembrie, România reîntră în război. Un război care a doua zi încetează prin armistițiul semnat la Compiègne. Războiul încetează în Europa occidentală, nu și în cea de răsărit, unde, după armistițiul, la Belgrad, la 31 octombrie/13 noiembrie 1918, operațiunile militare vor mai continua intermitent în Ungaria.

Înfrângerea militară aduce cu sine destrămarea imperiilor centrale. Primul care se prăbușește este, cum era de așteptat, cel austro-ungar. La 18 octombrie împăratul Carol (Franz Joseph murise în 1916) anunță printr-un manifest transformarea monarhiei austro-ungare într-un stat federal. Era, fapt limpede, mult prea târziu. O salvare a imperiului nu mai putea veni decât de la diplomația învingătorilor (mai cu seamă de la cea a Marii Britanii).

Dar popoarele din imperiu o iau înaintea diplomaților și decid ele însele asupra destinului lor. La fel și românii. La 12 octombrie, Partidul Național Român din Transilvania adoptă Declarația de autodeterminare, redactată de Vasile Goldiș, „în virtutea dreptului național al fiecărei națiuni de a dispune de ea însăși”. Șase zile mai târziu, această Declarație este citită în Parlamentul de la Budapesta de Alexandru Vaida Voevod, în timp ce, la Viena, Iuliu Maniu concentra 70.000 de soldați transilvăneni din armata austro-ungară, cu care se îndreaptă spre Transilvania.

Consiliul Național Român Central, înființat la 3 noiembrie 1918, din reprezentanți ai Partidului Național Român și ai Partidului Social Democrat, preia controlul Transilvaniei, profitând și de rapida dezintegrare a aparatului administrativ maghiar.

Între timp, fapte similare se petrec în Bucovina, unde la 27 octombrie se creează un Consiliu Național Român, sub conducerea lui Iancu Flondor, care formulează dorința Bucovinei de unire cu România, proclamată în fapt, necondiționat și cu mare însușire la Cernăuți, la 28 noiembrie 1918.

Guvernul lui Károlyi Mihály, format la 31 octombrie la Budapesta și în care ministrul naționalităților este democratul Jászi Oszkar, încearcă să intre în negocieri cu Consiliul Național Român Central. Negocierile sunt purtate la Arad, între 13-15 noiembrie, dar fără nici un rezultat. În același timp, guvernul maghiar organizează la 13 noiembrie armistițiul de la Belgrad cu generalul Franchet d'Esperey, șeful armatei din Orient. Se fixează o linie de demarcație arbitrară între Ungaria și Transilvania, care lăsa sub autoritatea Budapestei orașe ca Satu Mare, Oradea, Beiuș, Arad și regiuni istorice ca Banat (încredințat administrației sârbești), Crișana, Maramureș.

Faptul îi pune în gardă pe români. Consiliul Național decide să convoace, la 18 noiembrie/1 decembrie, la Alba Iulia, o Adunare Națională a Românilor din Transilvania și Ungaria. Pentru această Adunare urmau a fi aleși 600 de deputați pe bază de vot universal și 628 reprezentanți ai organizațiilor și societăților culturale. Participă la alegeri toți românii din Transilvania, Banat, Crișana, Maramureș. Într-o atmosferă de mare entuziasm popular, timp de 12 zile, sunt aleși câte 5 reprezentanți de circumscripție (în cadrul stabilit în 1910). Revindicările alegătorilor: unirea cu România, reforma agrară, vot universal.

Cei 1228 de deputați s-au reunit în sala Cazinoului din Alba Iulia, în timp ce în oraș circa 100.000 de oameni (după măturările din epocă) le așteptau hotărârile. Erau reprezentate toate categoriile sociale și ambele biserici. Participă și reprezentanți ai tuturor regiunilor istorice românești.

La 18 noiembrie/1 decembrie 1918, deputații decid în unanimitate unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România, cu păstrarea unei autonomii locale, pe baze democratice, cu egalitatea naționalităților și a religiilor. La Alba Iulia, așa cum fusese înaintea și la Cernăuți, la 28 noiembrie, a fost, de fapt, un plebiscit al tuturor românilor din Austro-Ungaria. Tot la Alba Iulia, cu prilejul Adunării, se constituie Marele Consiliu Național Român, format din 200 de membri aleși și 50 de membri cooptați. A doua zi, acest Consiliu numește un guvern provizoriu, numit Consiliul Dirigent al Transilvaniei, în frunte cu Iuliu Maniu. Consiliul trimite o delegație la București, condusă de episcopul de Caransebeș, Miron Cristea (viitorul patriarh al României), care, la 1/14 decembrie, înmânează regelui Ferdinand I declarația de la Alba Iulia. La 11/24 decembrie, regele Ferdinand promulgă decretul de sancționare a unirii (totodată și a Bucovinei și Basarabiei). Protestele guvernului Károlyi la Budapesta sunt inutile.

După Ion Bulei, *Scurtă istorie a românilor*

Delegații la Marea Unire

Arad

Bistrița

Poiana Sibiului

Sibiu

Brașov

București

LEGE
asupra
UNIUREI TRANSILVANIEI, BANATULUI, CRIȘANEI,
SĂTMARULUI ȘI MARAMUREȘULUI CU VECHIUL REGAT
AL ROMÂNIEI.

ART.UNIC.) Se ratifică, investindu-se cu putere de lege, Decretul-Lege No. 3631 din 11 Decembrie 1918, publicat în Monitorul Oficial No.212 din 13 Decembrie 1918, privitor la unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei, Sătmărului și Maramureșului cu vechiul Regat al României, în cuprinderea următoare:

F E R D I N A N D I
 PRIN GRAȚIA LUI DUMNEZEU ȘI VOINȚA NAȚIONALĂ
 REGE AL ROMÂNIEI
 LA TOȚI DE FATĂ ȘI VIITORI SĂNĂTATE
 Asupra raportului Președintelui Consiliului Nostru de Miniștri sub
 No. 2171 din 1918, - Luând act de hotărâre unanimită a Adunării
 Naționale din Alba-Iulia,
 AM DECRETAT ȘI DECRETĂM:

ART.I) Ținuturile cuprinse în hotărârea Adunării Naționale din Alba-Iulia de la 18 Noiembrie 1918, sunt și rămân de-a pururea unite cu Regatul României.

ART.II) Președintele Consiliului Nostru de Miniștri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a Decretului-Lege de față.
 Dat în București la 11 Decembrie 1918.

F E R D I N A N D I
 PREȘEDINTELE
 CONSILIULUI DE MINIȘTRI
 ȘI MINISTRU DE EXTERNE,
 Ion I.C. Brătianu

Această lege s-a votat de Adunarea Deputaților în ședința de la 29 Decembrie anul 1919, în unanimitate prin aclamații.
 Această lege s-a votat de Senat în ședința de la 29 Decembrie anul 1919, în unanimitate prin aclamații.

Rezoluțiunea Adunării Naționale de la Alba Iulia din 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918

I. Adunarea Națională a tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba-Iulia în ziua de 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918, decretăză unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dănsii cu România. Adunarea Națională proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre.

II. Adunarea Națională rezervă teritoriilor sur indicate autonomie provizorie până la întrunirea Constituantei aleasă pe baza votului universal.

III. În legătură cu aceasta, ca principii fundamentale la alcătuirea noului Stat Român, Adunarea Națională proclamă următoarele:

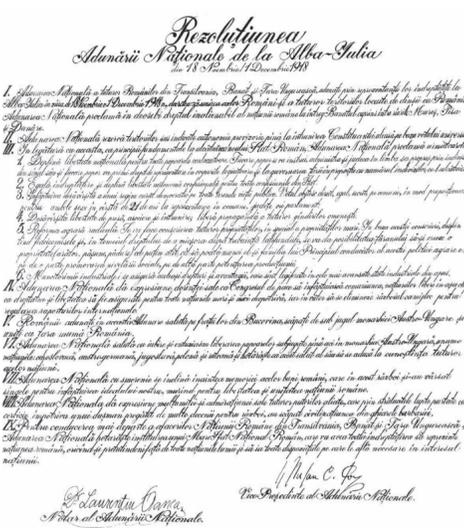
1. Deplină libertate națională pentru toate popoarele conlocuitoare. Fiecare popor se va instrui, administra și judeca în limba sa proprie pe primii indivizi din sânul său și fiecare popor va primi drept de reprezentare în corpurile legitimoare și în guvernarea țării în proporție cu numărul indivizilor ce-l alcătuiesc.
 2. Egală îndreptățire și deplină libertate autonomă profesională pentru toate confesiunile din Stat.
 3. Înfăptuirea desăvârșită a unui regim curat democratic pe toate tărâmurile vieții publice. Votul obșteșc, direct, egal, secret, pe comune, în mod proporțional, pentru ambele sexe, în vârstă de 21 de ani la reprezentarea în comune, județe ori parlament.
 4. Desăvârșită libertate de presă, asociere și întrunire, libera propagandă a tuturor gândurilor omenești.
 5. Reforma agrară radicală. Se va face conscrierea tuturor proprietăților, în special a proprietăților mari. În baza acestei conscrieri, desființând fidei-comisele și în temeiul dreptului de a micșora după trebuință latifundiile, i se va face posibil țăranului să-și creeze o proprietate (arător, pășune, pădure) cel puțin atât cât o să poată munci

el și familia lui. Principiul conducător al acestei politici agrare e pe de o parte promovarea nivelării sociale, pe de altă parte, potențarea producției.
 6. Muncitorime industriale i se asigură aceleași drepturi și avantajii, care sunt legiferate în cele mai avansate state industriale din Apus.

IV. Adunarea Națională dă expresie dorinței sale, ca kongresul de pace să înfăptuiască comuniunea națiunilor libere în așa chip, ca dreptatea și libertatea să fie asigurate pentru toate națiunile mari și mici, deopotrivă, iar în viitor să se elimine războiul ca mijloc pentru regularea raporturilor internaționale.

V. Români adunați în această Adunare Națională salută pe frații lor din Bucovina, scăpați din jugul Monarhiei austro-ungare și uniți cu țara mamă România.
 VI. Adunarea Națională salută cu iubire și entuziasm liberația națiunilor subjugate până aici în Monarhia austro-ungară, anume națiunile: cehoslovacă, austro-germană, iugoslavă, polonă și rutenă și hotărăște ca acest salut al său să se aducă la cunoștința tuturor acelor națiuni.

VII. Adunarea Națională cu smerenie se închină înaintea memoriei acelor bravi români, care în acest război și-au vărsat sângele pentru înfăptuirea idealului nostru murind pentru libertatea și unitatea națiunii române.
 VIII. Adunarea Națională dă expresiune mulțumirii și admirației sale tuturor Puterilor Aliate, care prin strălucitele lupte purtate cu ercbie împotriva unui marșan pregătit de multe decenii pentru război au scăpat civilizațiunea de ghiarele barbariei.
 IX. Pentru conducerea mai departe a afacerilor națiunii române din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, Adunarea Națională hotărăște instituirea unui Mare Sfat Național Român, care va avea totă îndreptățire să reprezinte națiunea română oriănd și pretutindeni față de toate națiunile lumii și să ia toate dispozițiunile pe care le va afla necesare în interesul națiunii.

Rezoluția Marii Adunări Naționale a tuturor românilor din Transilvania prin care se hotărăște unirea „teritoriilor locuite de dănsii cu România”. Rezoluția proclamă principiile fundamentale menite a propăși statul național unitar român.

Document păstrat la Arhivele Statului București, fond Consiliul Dirigent, dosar 76/1918, f.3, copie.

Epopeea Marii Uniri – în presa vremii

Străbătută de un vibrant spirit patriotic, presa vremii, profund marcată de marile evenimente ce aveau loc în perioada ce a precedat ziua de 1 Decembrie 1918, a contribuit din plin la pregătirea și desfășurarea Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, unitatea, solidaritatea națională reprezentând mesajul ce răzbătea din paginile scrierilor. În **Manifestul** redactat de Ștefan Cicio Pop și Gh. Crișan, intitulat „**Către popoarele lumii**”, apărut la 18 noiembrie 1918, se afirma că „națiunea română... este hotărâtă a-și înființa pe teritoriul locuit de dânsa statul său liber și independent”. Făcând cunoscută popoarelor lumii voința și hotărârea sa, națiunea română declara prin **Manifest** că ea „din ceasul acesta, oricum ar decide puterile lumii, este hotărâtă a pieri mai bine decât a suferi mai departe sclavia și a cădea în mâna și în vederea realizării acestui scump ideal, în încheierea **Manifestului**”, se cerea sprijinul întregii populații române din Transilvania, care „speră și așteaptă că în năzuințele ei pentru libertate o va ajuta întreg neamul românesc, cu care una vom fi de aici înainte în veci”.

Subliniind necesitatea primordială a desăvârșirii statului național, la 24 noiembrie 1918, ziarul „**Unirea**” din Blaj scria: „**Celelalte (deziderate care stăteau spre rezolvare în fața poporului român) se vor face când vom vorbi de o singură națiune română, de o singură teritoriu românesc, când o singură stăpânire va lua frâiele ocărmuirii în mână și niciun român nu va fi sub oblaștura străină și nici nu ceră această cu împetuizate vulcanică... Un singur program și o**

număr cât mai mare, ziarul scria: „**Fraților, pentru ca adunarea aceasta să fie cât se poate de importantă, datori suntem de a ne îngriji ca prin numărul participărilor să dovedim lumii întregi că poporul român una este și că toți împreună pretindem sur și tare formarea statului național român unitar și puternic**”.

Intr-un editorial intitulat **La Alba Iulia**, abordându-se problema relațiilor cu naționalitățile conlocuitoare, ziarul lugeojean „**Drapelul**” remarca, printre altele: „**La Alba Iulia se va începe un nou capitol al istoriei naționale românești, iar conținutul acestui capitol va fi dat prin vrednicia celor de față și a urmașilor noștri... Ne vom gândi la noi, la urmașii noștri, la drepturile noastre, la libertatea noastră. Ne vom spune voința nestrămutată așa cum s-a oțelit aceasta în cursul veacurilor de grea cumpănă. Dar n-avem să ne gândim numai la noi. N-avem să cădem în păcatele acestora de sub al căror jug scăpăm acum. Suntem datori în aceste zile mari să ne gândim și la cetățenii noștri de altă limbă și lege, care de aici înainte vor fi chemați să împartă cu noi binele și răul. În aceste momente suntem datori a câștiga deplina încredere a acestora, conțetăenii ai noștri care privesc astăzi la noi cu teamă și nedumerire. Chemăți suntem să le dovedim prin fapte că n-au a se teme de noi, pentru că libertatea noastră n-avem să însemne pentru ei sclavie, ci, din contră, libertate ca și pentru noi... Noi acum avem să dovedim că lupul mândră a fost izvorât din porniri generoase și nu din pofta brută de a schimba**

rolurile spre a deveni din împilăți împilatori, din oprimați opresori, pentru că, dacă am face aceasta, ne-am lipsi pe noi înșine și existența noastră națională de bază morală”.

Cu impetuozul lor elan tineresc, studențiunea universitară, în întâmpinarea Adunării Naționale de la Alba Iulia, a lansat și ea din Arad, la 22 noiembrie, un **Apel** redactat de studentul Laurențiu Luca, „**Marele Sfat al națiunii române** – se scria în apel – **ne cheamă să ne spunem cuvântul prin doi delegați ai noștri la Adunarea Națională de la Alba Iulia. Chemarea ne găsește răsfrăți pe la vetrele părintești, unde am plecat mânați de dragostea și datoria pe care o avem față de neamul românesc. Cu vigozicitatea tineretii și dăm tot sprijinul Marelui Sfat al națiunii române pentru realizarea idealului nostru: unirea tuturor românilor**”.

Referindu-se la hotărârile ce se vor lua la Alba Iulia, Vasile Goldiș a declarat unui ziarist maghiar: „**La Adunarea Națională vom hotărî unirea tuturor românilor... Noi ne ținem strict de principiile fixate de Wilson și voim în sensul cel mai larg al cuvântului să introducem toate drepturile democratice. La București va fi parlamentul tuturor provinciilor românești, în care va fi reprezentat și Ardealul, și părțile unguștului locuite de români prin delegații lor aleși pe baza votului din România**”.

Indemnând masele populare să participe la Marea Adunare Națională, ziarul „**Unirea**” din 28 noiembrie 1918, în Capitolul intitulat „**Veniți la Alba Iulia**”, scria, printre altele: „**Veniți cu toții la Marea Adunare Națională care se va ține**

la 1 decembrie în Bălgradul lui Mihai Viteazul. Veniți cu mile și cu zecile de mii”. Lăsați pe o zi grijile voastre acasă, căci în această zi vom pune temelia unui viitor bun și fericit pentru întreg neamul nostru românesc. E ziua când noi, românii, ... să spunem pe față înaintea popoarelor lumii ce ce vom. Veniți să dăm răspunsul! Ochii tuturor noștrii să se ațină asupra noastră. În Alba Iulia vor fi împreună cu voi toți fiii aleși ai neamului nostru. E ziua când se va hotărî asupra sorții noastre pentru veșnicie. Veniți și jurăți că nedeșpărțiți vom fi și uniți rămânem de aici înainte cu frații noștri de pe tot cuprinsul pământului românesc sau după cum au spus-o de curând aleșii noștri într-o scrisoare adresată popoarelor lumii: **națiunea română speră și așteaptă că în năzuința ei pentru libertate o va ajuta întreg neamul românesc, cu care una vom fi de aici înainte în veci!**”

„...Căci nu e vorba acum numai de dezrobirea națională, ci și de ridicarea asupritului popor român la o treaptă socială mai înaltă și vom omenescă. Se vor proclama acolo toate legile și reformele noi și însemnate care vor alcătui tematici fericii poporului român în viitor”.

Ziarul „**Drapelul**”, consemnând proclamarea unirii tuturor românilor prin dispunerea dreptului la autodeterminare, scria: „...Am învia! Suntem și vom fi. De aici înainte este deus prezent și viitorul în mâinile noastre. Ne vom ocărmi prin noi înșine și singuri vom decide destinele noastre”. Ziarul „**Unirea**” din Blaj, relatănd despre mărețele evenimente de la Alba Iulia, adăuga că delegații neamului românesc „au izbucnit în nesfârșite urale când au văzut cu ochii «vital reimplinit», în atător milioane pe care destinul tiran i-a împărștat în cele patru vânturi, ridicând granițe volante între frații de un sânge și de o lege... Legea firii a biruit asupra vitalității, civilizației, a reușit să-și pună genunchele pe pieptul hidrei feudal-militariste. De acum cărarea noastră e hotărâtă și nu e putere pe lume care să ne poată abate de la ea. Vom merge pe drumul nostru, vom pune umăr la umăr și vom așeza fiecare câte o cărămidă la grandioasa clădire a României... pentru care lucru nepoții și strănepoții ne vor binecuvânta și în morminte” („Românul”, an VII, nr. 27, din 12 decembrie 1918).

„**Gazeta poporului**” scria că „strălucita sărbătoare de la Alba Iulia a adus pe scena poporului românesc din Ardeal, Banat și Țara Ungurească mult așteptatul cuvânt de mântuire. Cum năzuiește cerbul înșetoșat spre izvorul de apă răcoritoare, așa a delegații... ca Ardealul și părțile locuite de români a Țării Ungurești să se unească cu România”, exclamă: „Așa dară s-a înfăptuit oprească năvala unei ape așa de mari multimi de oameni cum nu s-a mai pomenit la noi nicodată. Intr-un gând și un suflet și-a croit astfel națiunea română un drum nou și un fagăș mai larg pentru soarta sa. De acum nu mai sunt hotare între noi. De acum nu ne mai despart nici munții înalți nici apele largi. Muntenia, Moldova și-au câștigat din nou pe frații rădăși. Fiecare din aceste țărsoare era un mărgăritar scump pe coroana României. Dar când ele se adună laolaltă, înfrățindu-se cu mândrul Ardeal, peșterul Banat, și frumosul Maramureș, vor da pictura nestemată care va rămâne în viața o podoabă a lumii”.

Revista „**Biserica și școala**” din Arad, amintind despre memorabilia zi de 1 Decembrie, aprecia că „era prea firesc ca și partea sorită de secole a corpului național din Transilvania, Ungaria și Banat să urmeze legea firii și în Marea sa Adunare Națională din sfânta cetate a gloriei și a patimilor sale să proclame unirea sa cu patria mamă. Idealul națiunii române de pretutindeni s-a desăvârșit. Sculați și înarmăți în dor-mănturii la glasul trâmbițelor noastre! Săltați cei întristați de veacuri, căci iată lacrimile noastre de durere s-au prefăcut în șiroaie de bucurie!” („Românul” an VII, nr. 29, din 14 decembrie 1918).

„**Timpul nou**” din Viena, subliniind importanța Adunării Naționale a Românilor de la Alba Iulia, care „a decis cu unanimitate voturilor celor peste o sută de mii

Colocviu internațional: *Dialogul culturilor la scriitorii balcanici de expresie franceză*, ediția a II-a

„Scriitorii din Sud-Estul Europei în căutarea identității”

Anul acesta, lucrările colocviului au gravitat în jurul noțiunii de identitate literară, pe care diverși participanți au încercat să o conceptualizeze și, mai ales, să o tematizeze în lucrările care s-au axat pe opera unor scriitori balcanici de expresie franceză. Oportunitatea acestui colocviu a fost subliniată în primul rând de doamna Liliane Ramarosoa, directoarea Biroului Europe Centrale et Orientale de l'AUF.

Tema identității a fost dezbătută în cadrul larg al francofoniei, într-un context în care limba franceză reprezintă vehiculul de comunicare al unei comunități din care au făcut parte atât locuitorii ai Balcanilor – români, moldoveni, bulgari, albanezi, greci –, cât și ai altor spații culturale marcate de cultura și limba franceză: francezi, în primul rând, marocani, canadieni. Faptul că majoritatea dintre noi ne vedeam a doua oară a făcut din lucrările acestui colocviu nu numai o manifestare științifică, ci și o întâlnire între prieteni, continuarea unei prietenii încheiate în urmă cu un an și care sperăm că va dura.

Din punct de vedere științific, colocviul desfășurat la Universitatea *Spiru Haret* a reușit, prin câteva zeci de lucrări prezentate, să desfașoare în fața participanților un caleidoscop al marilor scriitori balcanici care au scris și în franceză, devenind ambasadori ai Balcanilor în Occident. De la Panait Istrati la Ismail Kadare și de la Vassili Alexakis la Emil Cioran, trecând prin scriitorii care adună împreună, în operele lor, mai multe culturi și mai multe identități, care nu pot fi încadrați într-o anumită cultură tocmai prin caracterul lor transgresiv și itinerant, participanții la lucrările colocviului au făcut cunoștință cu fluxuri culturale care traversează și redefinesc permanent un spațiu, în cele din urmă, profund european. Pentru că această chestionare a identităților plurale, pe care mulți dintre noi le cuprindem în ființa noastră, este specifică spiritului critic european, ajuns la ora bilanțului (pe de o parte, a fost vorba despre raportul acestor scriitori cu regimul comunist, care a dominat marea parte a Balcanilor în ultima

jumătate a secolului trecut) și la ora unui nou început (pe de altă parte, trăim astăzi într-o lume în care granițele reale sunt mai ales cele mentale, nu materiale). Colocviul nostru a dovedit încă o dată că spațiul academic trebuie să fie unul de dincolo de granițe, în care afinitățile sunt date atât de experiențe istorice comune, cât și de o comună voință de cunoaștere de care fiecare dintre noi trebuie să dea dovadă și care să găsescă, în cadrul instituțional, terenul de manifestare și realizare.

Vom proceda, în cele ce urmează, la enumerarea intervențiilor în ordinea alfabetică a țării de căror cultură a fost reprezentată la lucrările colocviului.

Albania a fost prezentă la întâlnirea noastră prin scriitorul Ismail Kadare, în două lecturi: cea a cercetărilor de origine greacă Vassili Alexakis, tradus de la Sorbona, Elstratia Oktapoda, care a interpretat opera lui Kadare în cheie mitocritică și cea a lui Ilir Yzeiri, care a vorbit despre percepția diferită a lui Kadare în țara de adopție, Franța (ca anticomunist), în

Lect.univ.dr. Alexandru MATEI
Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, Universitatea Spiru Haret

A doua ediție a colocviului internațional «Dialogul culturilor la scriitorii balcanici de expresie franceză», intitulată «Les écrivains du Sud-Est européen en quête d'identité», organizat în 6 și 7 noiembrie 2009 de către Facultatea de Limbi și Literaturi Străine a Universității Spiru Haret, Colectivul de Limbă Franceză, cu concursul AUF, Agenția Universitară a Francofoniei, a fost un succes și o promisiune pentru inițierea unei tradiții la Facultatea noastră aceea a unor întâlniri științifice internaționale la care așteptăm în fiecare an tot mai mulți participanți și care are deja asigurată un nucleu de organizatori și participanți, dintre care aș vrea să-i amintesc pe domnul profesor Paul Miclău, fără de care participarea AUF n-ar fi fost posibilă, pe doamnele profesoare Tamara Ceban și Emilia Bondrea, ca și pe tânărul asistentă Gabriela Iluțiu, care au condus excelent organizarea manifestării, alături de Galina Florea, Maria Bărnaz, Dan Sterian și de alți colegi ai Colectivului de Limbă Franceză.

timp ce albanezii îl văd ca pe unul dintre scriitorii favorizați de regimul comunist.

Din Bulgaria au sosit două participante, prezente pentru a doua oară la București: Raia Zaimova și Nadia Danova, care au vorbit despre un intelectual bulgar francofon din secolul al XIX-lea, Petăr Beron, respectiv despre limba franceză ca punte de comunicare în țările slave. Am remarcat și prezența cercetătorului francez Alain Vuillemin, un specialist al literaturii Balcanilor, care ne-a vorbit despre scriitorul bulgar Lubomir Ghencev, unul dintre numeroșii persecutați de regimul comunist de la Sofia.

Profesor la Universitatea de Stat din California, Najib Redouane a vorbit despre scriitorii francezi de origine greacă Vassili Alexakis, tradus de la Sorbona, Elstratia Oktapoda, care a interpretat opera lui Kadare în cheie mitocritică și cea a lui Ilir Yzeiri, care a vorbit despre percepția diferită a lui Kadare în țara de adopție, Franța (ca anticomunist), în

timp ce albanezii îl văd ca pe unul dintre scriitorii favorizați de regimul comunist.

despre literatura lui Paul Miclău a fost cea a kolegei noastre Maria Bărnaz). Nu-l uităm și pe colegul nostru din Noua Zeelandă, Cosmin Grigoruț, care, fiind reprezentant al Universității Otago, a vorbit despre teatrul lui Eugen Ionescu, alături de colegul nostru, profesorul Mircea Mihalevschi, pentru a marca anul centenarului Ionescu, în timp ce Katherine Bar, plecată din România și astăzi cercetător canadian, a vorbit despre spații mișcătoare și identități fractale în literatura francofonă a Laurei Ilea. Se știe, de altfel, Canada este un spațiu francofon multicultural, în care limbile engleză și franceză fac oficial de mediu multiplu de comunicare între diferite comunități etnice.

Autorii români au fost, desigur, vedetele acestui colocviu. Într-o intervenție centrală, Estelle Variot, conferențiar la Aix-en-Provence, a vorbit despre Vasile Alecsandri, unul dintre fondatorii literaturii române moderne, în secolul al XIX-lea, prieten cu Mistral, care a privilegiat pista influențelor culturii franceze asupra creației «bardului de la Mircești». Pe de altă parte, Habiba Sebkhii, de la Universitatea din Monaco, a susținut o prelegere despre scriitorul rom de origine

română Mateo Masimov, de la mijlocul secolului trecut. Un alt autor asupra căruia s-au concentrat trei dintre tinerii participanți a fost Emil Cioran, gânditorul român, strălucit stilist, dar gânditor controversat. Mara Magda Maftei, de la ASE, Dan Sterian și subsemnatul au prezentat analize ale operelor sale de tinerțe și, apoi, ale celor publicate în franceză. S-a vorbit despre «egoismul» său, dar și despre «voința de transfigurare» pe care tindea să i-o atribuie României, în anii 1930. Lelia Trocan, a fost o paralelă între Horia Vintilă și Marguerite Yourcenar; Toader Saulea, de la Universitatea din București, a prezentat o comunicare despre identitatea rădăcitoare a lui Benjamin Fondane, iar în alte intervenții a fost vorba despre Panait Istrati, Mircea Eliade, Dumitru Tepeșanu, Constantin-Virgil Gheorghiu, Norman Manea, Sorin Titel, Basil Munteanu, Matei Vișniec, Felicia Mihali și tânărul poet român-francez Linda Maria Baros.

Cheia de boltă a întregului colocviu a fost participarea profesorului, semioticianului și scriitorului Paul Miclău, reprezentat în fiecare dintre cele trei postaze. Ca profesor, domnia sa a fost organizatorul care, prin prezența sa, a asigurat

despre literatura lui Paul Miclău a fost cea a kolegei noastre Maria Bărnaz).

Nu-l uităm și pe colegul nostru din Noua Zeelandă, Cosmin Grigoruț, care, fiind reprezentant al Universității Otago, a vorbit despre teatrul lui Eugen Ionescu, alături de colegul nostru, profesorul Mircea Mihalevschi, pentru a marca anul centenarului Ionescu, în timp ce Katherine Bar, plecată din România și astăzi cercetător canadian, a vorbit despre spații mișcătoare și identități fractale în literatura francofonă a Laurei Ilea. Se știe, de altfel, Canada este un spațiu francofon multicultural, în care limbile engleză și franceză fac oficial de mediu multiplu de comunicare între diferite comunități etnice.

Autorii români au fost, desigur, vedetele acestui colocviu. Într-o intervenție centrală, Estelle Variot, conferențiar la Aix-en-Provence, a vorbit despre Vasile Alecsandri, unul dintre fondatorii literaturii române moderne, în secolul al XIX-lea, prieten cu Mistral, care a privilegiat pista influențelor culturii franceze asupra creației «bardului de la Mircești». Pe de altă parte, Habiba Sebkhii, de la Universitatea din Monaco, a susținut o prelegere despre scriitorul rom de origine

română Mateo Masimov, de la mijlocul secolului trecut. Un alt autor asupra căruia s-au concentrat trei dintre tinerii participanți a fost Emil Cioran, gânditorul român, strălucit stilist, dar gânditor controversat. Mara Magda Maftei, de la ASE, Dan Sterian și subsemnatul au prezentat analize ale operelor sale de tinerțe și, apoi, ale celor publicate în franceză. S-a vorbit despre «egoismul» său, dar și despre «voința de transfigurare» pe care tindea să i-o atribuie României, în anii 1930. Lelia Trocan, a fost o paralelă între Horia Vintilă și Marguerite Yourcenar; Toader Saulea, de la Universitatea din București, a prezentat o comunicare despre identitatea rădăcitoare a lui Benjamin Fondane, iar în alte intervenții a fost vorba despre Panait Istrati, Mircea Eliade, Dumitru Tepeșanu, Constantin-Virgil Gheorghiu, Norman Manea, Sorin Titel, Basil Munteanu, Matei Vișniec, Felicia Mihali și tânărul poet român-francez Linda Maria Baros.

Cheia de boltă a întregului colocviu a fost participarea profesorului, semioticianului și scriitorului Paul Miclău, reprezentat în fiecare dintre cele trei postaze. Ca profesor, domnia sa a fost organizatorul care, prin prezența sa, a asigurat

vizitat acasă pe marele nostru scriitor Kadare pentru a-i povesti ce le-a făcut poliția. Apoi, imaginile TV de la căderea Zidului Berlinului ne-au dat speranță că lumea se va schimba în curând.

După 20 de ani de la acest eveniment, eu sunt în România. Eu scriu textul din București. Sunt invitat aici de către Universitatea Spiru Haret pentru un simpozion internațional cu tema: «Scriitorii din Sud-Estul Europei, în căutare de identitate». Profesori din toate țările din Balcani și Sud-Estul Europei, dar, de asemenea, din lumea întreagă, 45 de personalități s-au întâlnit pentru a discuta despre identitatea scriitorilor din Sud-Estul Europei.

Nu mi-am imaginat, în ziua căderii Zidului Berlinului, că douăzeci ani mai târziu, mă voi afla în București pentru a discuta despre identitatea noastră sau despre oglinda identității noastre, care este un pic ciobită. Pentru mine, această conferință este un semn despre ceea ce simbolizează căderea Zidului Berlinului.

Dar, în același timp, acest simpozion arată că, la douăzeci de ani de la acest mare eveniment, există încă o mulțime de ziduri între noi și, de asemenea, în conștiințele noastre, care trebuie dărâmate.

Mii de mulțumiri pentru gentilețe, ospitalitate și generozitate. Felicitări! Bon succès et bon courage a toute l'équipe!

Cu caldă amiciție și profundă considerație, pentru un Senior al Literelor, Profesor Paul Miclău.

Prof.univ.dr. Lelia Trocan,
Profesor la Universitatea din Craiova

Dragi colegi, dragi organizatori, Vă mulțumesc pentru calitatea înaltă a acestei conferințe și, odată revenită la Suceava, mă gândesc cu speranță la căile pe care le-ați deschis!

Prof.univ.dr. Elena-Brândușa Steiciuc
Universitatea Ștefan cel Mare, Suceava

participarea unor invitați străini și români, fără de care colocviul nostru n-ar fi putut fi atât de bogat. În calitate de teoretician, Paul Miclău a propus un foarte interesant model de clasificare a identităților literare, consistent și viabil, care ar putea fi dezvoltat într-o carte aparte și care ar putea constitui o introducere în subiectul unei naratologii identitare, pe care profesorul Paul Miclău o va formula, fără îndoială, cu ocazia următoarelor colocvii. În calitate de poet și scriitor, domnia sa a fost unul dintre autorii româno-francezi despre care s-a discutat cel mai mult, prin intervențiile doamnelor Tamara Ceban, Elena Prus și Maria Bărnaz.

Importanța acestui colocviu nu este numai una academică și științifică. Din punct de vedere uman, în primul rând, este pe cale să se teasă o rețea literară și afectivă între oameni pasionați de cultura și limba franceză care, deși aflați la distanțe geografice mari, gândească la fel și vor să se cunoască bine și să cunoască un spațiu literar și cultural divers,

dar din care granițele au fost eliminate.

În al doilea rând, un astfel de colocviu constituie o manifestare profesională, pe care toți studenții ar trebui să o cunoască și de pe urma căreia ar putea profita. Avansul cunoașterii este imposibil în afara comunicării interculturale, iar lumea academică modernă este una globalizată, în care ideologiile cunosc număidecăt proba contactului nemijlocit cu alteritatea.

În al treilea rând, o astfel de manifestare pune Facultatea noastră în orbite instituțiilor universitare din toată lumea care știu că nu există calitate a predării în lipsa unei experiențe științifice cât mai bogate, și că, deși cercetarea științifică nu este lucrativă în mod imediat, beneficiile pe termen lung sunt incalculabile. Pentru că cel mai mare dușman al cunoașterii este inerția, iar acest colocviu reprezintă tocmai o salutară ieșire din inerție.

Din partea participanților, am primit mai multe mesaje de felicitări pentru organizarea colocviului, din partea: prof.univ.dr. Lelia Trocan,

Universitatea din Craiova, Najib Redouane, Full Professor, California State University, Long Beach, U.S.A., prof.univ.dr. Constantin Frosin, Universitatea „Dunărea de Jos”, Galați, România, conf. univ. dr. Nadia Danova, Universitatea din Sofia, Bulgaria, prof.univ.dr. Elena Prus, Universitatea Liberă Internațională din Moldova, Republica Moldova. În mod special, Ilir Yzeiri ne-a scris că „nivelul, eleganța, stilul, organizarea colocviului au fost perfecte”;

Elena-Brândușa Steiciuc crede că a asistat la un colocviu „de mare calitate”, în vreme ce Elstratia Oktapoda, de la Sorbona, Paris IV, mulțumesc pentru „personalitatea importantă și, totuși, caldă și discretă” a organizatorilor. Este umai unul dintre motivele pentru care acest colocviu ar trebui să continue și să adune în fiecare an tot mai mulți participanți. Pentru că numai astfel, printr-o activitate științifică internațională și recunoscută, Universitatea Spiru Haret își va avea locul asigurat pe harta universităților valoroase în lumea deschisă, globală, de astăzi.

Bună ziua,
Vă mulțumim pentru organizarea acestei conferințe.

Conf.univ.dr. Mara Magda Maftei (Bourbonnais)
Academia de Studii Economice, București

Colocviul a fost un succes. Participarea îmi va rămâne gravată în inimă și în memorie.

Profesor titular Najib Redouane
California State University, Long Beach, U.S.A.

Vă mulțumesc tuturor, liderilor, organizatorilor și organizatoarelor! Conferința a fost pentru mine un eveniment foarte important. Nivelul de discuții, eleganța, stilul, totul a fost perfect. Mă bucur că am devenit prietenul și colaboratorul dumneavoastră. Încă o dată, vă mulțumesc!

Salutări tuturor!

Un salut special profesorului Paul Miclău!

Prof.univ.dr. Ilir Yzeiri
Universitatea Elbasan, Albania

Eu nu pot găsi cuvinte să vă mulțumesc pentru acest mare eveniment organizat împreună cu doamna Emilia Bondrea și cu doamna Ceban, precum și cu tânărul Gabriela, precum și pentru călduroasa primire pe care ne-ați oferit-o.

Simpozionul a fost un eveniment pe care noi toți o să-l păstrăm în inimile noastre. Dar mai mult decât reuniunea științifică, toți suntem marcați de personalitatea dumneavoastră impozantă, dar atât de caldă și modestă. A fost o mare onoare pentru mine să vă cunosc și o adevărată plăcere de a sta alături, pur și simplu, de un mare om de litere și un mare poet.

Prof. univ. dr. Elstratia OKTAPODI
Universitatea Sorbona - Paris IV

Vă rog să primiți expresia grațitudinii mele, ca și respectuoase salutări întregului colectiv organizator al acestui eveniment de anvergură, pentru care meritați toate felicitările.

Prof.univ.dr. Constantin Frosin
Universitatea „Dunărea de Jos”, Galați, România

Vă mulțumesc călduros pentru amabila primire și pentru atenția de care m-am bucurat pe timpul șederii mele la București. Sper că voi avea ocazia de a vă fi gazdă la Sofia.

Conf. univ. dr. Nadia Danova
Universitatea din Sofia, Bulgaria

Evident, conferința a fost un succes și o armonie de spirite francofone. Din partea mea, cele mai calde mulțumiri și felicitări!

Prof.univ.dr. Elena Prus
Universitatea Liberă Internațională și Moldova, Chișinău

Un colocviu reușit despre care o să vorbesc colegilor timișoreni. La mai multe și reușite colocvii!

Lect.univ.dr. Ramona Malita
Universitatea de Vest, Timișoara

Scouri... Scouri... Scouri... Scouri... Scouri... Scouri...

Scriitorii din Sud-Estul Europei în căutarea identității

Prof.univ.dr. Elena-Brândușa STEICIUC,
Universitatea Ștefan cel Mare, Suceava, România

• **Articolul a apărut joi, 12 noiembrie, pe site-ul Fabula - la recherche en littérature**

Simpozionul „Scriitorii din Sud-Estul Europei în căutarea identității”, organizat în perioada 6-7 noiembrie 2009 de către Universitatea Spiru Haret, Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, și Agenția Universitară a Francofoniei, a explorat, prin comunicările prezentate, potențialul și limitările conceptului: *identitate*:

„Trebuie subliniată, de la bun început, bogăția excepțională a reuniunii, a remarcă, în discursul de deschidere, doamna Liliane Ramarosoa, director al Biroului pentru Europa Centrală și de Est a Agenției Universitare a Francofoniei.

Francofonia este o realitate multiplă și Balcanii, altă dată cunoscuți sub numele de „butoi cu pulbere al Europei”, oferă, prin scriitorii de expresie franceză imaginea unei identități pluraliste, după cum au subliniat vorbitorii, abordând, fiecare, literatura / cultura națională și reprezentanții săi.

Poate că acest raport de sinteză ar trebui să țină seama de temele majore prezentate, dar, după cum discutăm de un proiect drag inimii noastre, un *dicționar de autori din Balcani*, credem că este mai bine să respectăm ordinea alfabetică.

Să începem cu Albania, care a fost prezentă în ședința noastră prin Ismail Kadare, scriitor emblematic, în două lecturi: cea a colegului nostru Elstratia OKTAPODI, care ne-a dat observațiile sale în cheie mitocritică, și cea a profesorului Yzeiri Ilir, care a vorbit despre „identitate neînțeleasă”.

Din Bulgaria au venit colegi (deja loiali colocviului!) ale căror intervenții s-au concentrat pe figurile autorilor Julia Kristeva, Peter (Petru) Beron. Datorită lui Alain Vuillemin, un mare specialist francez, expert important în literatura din Balcani, am cunoscut figura scriitorului și traducătorului Lubomir Guentchev, una dintre numeroasele victime ale regimului comunist.

Vassilis Alexakis, autorul francez născut la Atena, și „călătoria sa de identitate” între Franța și Grecia au fost prezentate de către profesorul Najib Redouane.

Coloșii din Republica Moldova, spațiu-frate și identitate geamănă a românilor, au furnizat clarificări valoroase asupra „identității personale / identității narative în proza românilor situată între două lumi” (Inga Druță).

România (cu autorii ei de expresie franceză) a fost țara cel mai bine reprezentată, și nu numai pentru că România a fost țara gazdă a simpozionului, ci pentru că – de-a lungul timpului – această țară a dat generații succesive de autori francezi. Vasile Alecsandri, unul dintre fondatorii literaturii moderne românești în secolul al XIX-lea, un prieten al lui Mistral, a fost prezentat de către Estelle Variot, care a subliniat urmele „influențelor” culturii franceze asupra creației bardului de la Mircești. O surpriză plăcută a fost comunicarea prezentată de Sebkhia Habiba despre autorul țigan de origine română Mateo Masimov.

În 2009, anul centenarului Eugen Ionescu, teatrul marelui autor a fost abordat în ședința noastră de Constantin Grigoruț, care a observat unele „afinități estetice balcanice” în spațiul acestei producții teatrale, și de Mircea Mihalevschi, care a examinat profunda spiritualitate română în activitatea lui Ionescu. Colegii noștri mai tineri, Alexandru Matei și Mara Magda Maftei, ca și Dan Sterian, ne-au propus lecturi foarte interesante despre Cioran și disponibilitatea sa la voința de transfigurare. Vintilă Horia și tema exilului a fost cheia principală, în lectura Leliei Trocan, în paralel cu M. Yourcenar. Benjamin Fondane a furnizat principalul obiectiv al intervențiilor lui Toader Saulea și a lui Helen Lenz. Panait Istrati, Mircea Eliade, Tepeșanu Dumitru, Constantin Virgil Gheorghiu, Norman Manea, Sorin Titel, Vasile Munteanu, Matei Vișniec, Felicia Mihali, Linda Maria Baros au figurat ca elemente esențiale ale colocviului și intervențiile care le-au fost consacrate ar putea constitui articole ale dicționarului proiectat.

Cheia de boltă a întâlnirii noastre a fost prezența profesorului Paul Miclău, organizator, teoretician, dar și obiect de studiu al mai multor intervenții. „Hipersemnul sonetului” a fost analizat cu finețe de Elena Prus; proza lui a fost discutată de către Tamara Ceban, care a analizat numele proprii în romanul *Români dezrădăcinați*; munca sa ca traducător a constituit tema comunicării Mariiei Bărnaz. Din acest moment, va trebui să ținem cont de perspectivele teoretice, pe care profesorul Miclău le-a lansat la deschiderea conferinței, deoarece credem că astăzi, mai presus de toate, este nevoie de o „tipologie de identitate în rândul scriitorilor de limbă franceză din spațiul Sud-Est european”.

Înainte de a ne despărți, aș dori să semnalez o coincidență tulburătoare: simpozionul nostru a avut loc într-un moment când am sărbătorit în Europa, căderea Zidului Berlinului și deschiderea care a început între cele două părți ale Europei. Conferința noastră, în egală măsură, este prilejul de deschidere către *Altul*, cu scopul de a înțelege mai bine - prin limba franceză și Francofonie, căreia le-a fost repetată de mai multe ori importanța - ceea ce face specificitatea identității balcanice, atât de complexă și uneori contradictorie.

La finalul unei întâlniri fructuoase și plină de satisfacții, adresăm mulțumirile noastre organizatorilor, Universitatea Spiru Haret și Agenția Universitară a Francofoniei, și a tuturor celor care, de aproape sau de departe, au făcut posibil acest eveniment.

„Zidurile sunt întotdeauna în mințile noastre”

– articol apărut pe site-ul TV5 –

Ilir Yzeiri

Au trecut 20 de ani, dar îmi amintesc bine unde am fost în ziua zi căderii Zidului Berlinului. Am fost în Elbasan, un oraș la 50 km. distanță de capitala noastră, Tirana. Atunci am fost profesor la Universitatea din Elbasan. Situația noastră economică era extrem de gravă. La sfârșitul lui noiembrie, se raporta că în inima capitalei noastre, Tirana, o mulțime de oameni s-au adunat în Piața Skanderbeg și participă la un marș al tăcerii.

Toată lumea a realizat că a fost un fel de demonstrație anti-guvern. Poliția a supra-vegheat protestatarii silențioși, apoi i-a însoțit pe mulți dintre aceștia la secție. Unii dintre ei, odată ieșiți din posturile de poliție l-au

Mii de mulțumiri pentru gentilețe, ospitalitate și generozitate. Felicitări! Bon succès et bon courage a toute l'équipe!

Cu caldă amiciție și profundă considerație, pentru un Senior al Literelor, Profesor Paul Miclău.

Prof.univ.dr. Lelia Trocan,
Profesor la Universitatea din Craiova

Dragi colegi, dragi organizatori, Vă mulțumesc pentru calitatea înaltă a acestei conferințe și, odată revenită la Suceava, mă gândesc cu speranță la căile pe care le-ați deschis!

Prof.univ.dr. Elena-Brândușa Steiciuc
Universitatea Ștefan cel Mare, Suceava

Programele Televiziunii România de Măine și RRM Student FM

TVRM Educațional

LUNI – 30 noiembrie 2009

- 06:00 *Promo USH*
 06:05 **Agricultura și alimentația** (r)
 07:00 **Academica – Ateneul artelor.**
 Emisiune de Mircea Micu (r)
 08:00 **Virtuți și vicii.**
 Emisiune de Alexandru Lucinescu
 08:30 **Românul, cetățean european.**
 Emisiune de Gheorghe Onișoru
 09:00 **Revista preseii** (r)
 09:30 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 13:00 **Vedetele și fanii lor.**
 Emisiune de Narcisa Teaciuc
 14:00 **TVRM-edicina.** Prof. univ. dr. Constantin Dumitrache la dispoziția dvs.
 14:58 *Promo USH*
 15:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 18:30 **Film documentar:** Aviația de-a lungul timpului
 19:00 **Hareții.** Emisiune de Mugur Popovici
 19:30 **Lumea cu telecomanda.**
 Realizator Diana Popescu
 20:00 **Apel telefonic.**
 Emisiune de George Nicolau
 21:00 **Academica – Știință.**
 Emisiune de Alexandru Mironov
 22:00 **Revista preseii.** Emisiune de George Nicolau și Simona Șerban
 22:30 **Film serial: Destine jurate – Filipine,** 2002 (ep. 23)
 23:15 **Contrapunct.**
 Emisiune de George Marinescu
 00:00 **Telemfiteatrul** (r)
 04:00 **Apel telefonic** (r)
 05:00 **Invitatul de la ora 13** (r)

MARȚI – 1 decembrie 2009

- 06:00 *Promo USH*
 06:05 **Cronica scepticului** (r)
 06:40 **Din sălile de concert** (r)
 07:00 **Info 1 Decembrie**
 07:02 **Film documentar:** *Noi vrem să ne unim cu țara*
 07:35 **Unirea – ideal peren.** Realizatori Dan Mironescu și Mircea Dogaru
 07:40 **Film documentar:** Poeme transilvane
 08:00 **Copiii României la aniversarea Marii Uniri.** Emisiune de Dumitru Lupu
 09:00 **Domnii Unirii – Basarab I, Ștefan cel Mare, Petru Rareș**
 09:05 **Întâlnire cu folclorul:** Aneta Stan, Viorica Flintașu, Elisabeta Turcu. Emisiune de Theodora Popescu
 09:35 **Film documentar:** Lumina Albei Iulii
 10:00 **Transmisiune în direct de la Arcul de Triumf – Ziua Națională a României.** Realizator George Nicolau
 11:00 **Domnii Unirii – Despot Vodă**
 11:05 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi – Ciprian Porumbescu** (I)
 12:35 **Film documentar:** Primul sigiliu al Romei
 13:00 **Info 1 Decembrie**
 13:05 **Domnii Unirii – Alexandru Lăpușeanu**
 13:10 **Film artistic românesc: Întoarcerea lui Vodă Lăpușeanu** (I)
 14:30 **La zi de mare sărbătoare.** Emisiune de Dumitru Cucu
 15:30 **Domnii Unirii – Mihai Viteazul**
 15:35 **Calendar cultural – 1 Decembrie.** Emisiune de Ion Dodu Bălan
 16:30 **Domnii Unirii – Radu Șerban, Mihnea al III-lea, Gheorghe Ștefan**
 16:35 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi – Ciprian Porumbescu** (II)
 18:00 **Domnii Unirii – Vasile Lupu, Matei Basarab**
 18:05 **Film artistic românesc: Întoarcerea lui Vodă Lăpușeanu** (II)
 19:10 **Domnii Unirii – Constantin Brâncoveanu**

TVRM Cultural

LUNI – 30 noiembrie 2009

- 06:00 **Mapamond cultural** (r)
 06:30 **Vorbii, scrieți românește** (r)
 07:00 **La sfat cu medicul** (r)
 07:30 **Forum Național Spiru Haret** (r)
 08:00 **Stele de mâine**
 08:20 **Poeți și poeme**
 08:30 **Aplauze pentru hareții** (r)
 09:00 **Academia copiilor** (r)
 10:00 **Lumea văzută de aproape** (r)
 11:00 **Am venit cu drag la voi** (r)
 13:00 **Academica – Cărți în instanță** (r)
 14:00 **Ecumenica** (r)
 15:00 **Din lumea cu doruri multe** (r)
 16:00 **Cronica scepticului**
 16:30 **Mapamond cultural**
 17:00 **Academica – Ateneul artelor** (r)
 18:00 **Film serial: Dragoste oarbă**
 19:00 **Scena ca istorie**
 20:00 **Agricultura și alimentația**
 21:00 **Amfiteatrul cultural – Consum cultură**
 22:00 **Românul cetățean european** (r)
 22:25 **Poeți și poeme** (r)
 22:30 **Film artistic românesc** (r)
 23:50 *Promo*

MARȚI – 1 decembrie 2009

- 06:00 **Contrapunct**
 07:00 **Info 1 Decembrie**
 07:05 **Miorița**
 07:30 **Revista preseii**
 08:00 **Film documentar: Noi vrem să ne unim cu țara**
 08:30 **Comorile orașului** (r)
 09:00 **Clubul diplomaților** (r)
 09:30 **Întâlnire cu folclorul**
 10:00 **Cu ocazia Zilei Naționale a României – transmisiune în direct de la Arcul de Triumf**
 11:00 **Alba Iulia, Pământul Unirii**
 13:00 **Copiii României la aniversarea Marii Uniri**
 14:00 **Consum cultură**
 15:00 **Ciprian Porumbescu – film românesc**
 17:30 **Gândești, deci există!**

- 19:15 **La hanul morăritei.** Emisiune de Paulina Irimia
 20:15 **Info 1 Decembrie**
 20:20 **Sfântul Sofronie de la Cioara și planul Unirii**
 20:25 **Film artistic românesc: Horea**
 22:30 **Domnii Unirii – final**
 22:35 **Muzart.** Emisiune de cultură muzicală. Realizator Nicolae Dumitru
 23:30 **Teatrul în fotoliul de acasă – Altarul și alcovul**
 00:30 **Film artistic românesc: Horea** (r)
 02:00 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi – Ciprian Porumbescu** (r)
 05:00 **Din lumea cu doruri multe** (r)

MIERCURI – 2 decembrie 2009

- 06:00 *Promo USH*
 06:10 **Caragiale în jurnale** (r)
 06:40 **Întâlnire cu folclorul** (r)
 07:00 **Mănăstirile de sub munte** (r)
 07:30 **Ani de liceu** (r)
 08:00 **Aplauze pentru hareții.** Emisiune de Carmen Stolanov
 08:30 **Comorile orașului.** Emisiune de Cezar Lungu
 09:00 **Revista preseii** (r)
 09:30 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 13:00 **Lumea văzută de aproape.** Emisiune de Neagu Udroui
 14:00 **TVRM-edicina.** Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.
 15:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 18:30 **Caragiale în jurnale.** Emisiune de Viorel Popescu
 19:00 **Performerii în arenă.** Emisiune de Mugur Popovici
 19:30 **Generalul Cinema – film documentar**
 20:00 **Din lumea cu doruri multe.** Emisiune de Florin Racoți
 21:00 **Academica – Economia, pentru cine?** Emisiune de Ilie Șerbănescu
 22:00 **Revista preseii.** Emisiune de George Nicolau și Simona Șerban
 22:30 **Film serial: Destine jurate – Filipine,** 2002 (ep.24)
 23:15 **Contrapunct.** Emisiune de George Marinescu
 00:15 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
 04:00 **Vedetele și fanii lor** (r)
 05:00 **În căutarea folk-ului pierdut** (r)

JOI – 3 decembrie 2009

- 06:00 *Promo USH*
 06:10 **Caragiale în jurnale** (r)
 06:40 **Din sălile de concert** (r)
 07:00 **Geneza unui vis** (r)
 07:30 **Performerii în arenă** (r)
 08:00 **Echipele „Gusti”.** Emisiune de Florian Tănăsescu
 09:00 **Revista preseii** (r)
 09:30 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 13:00 **La hanul morăritei.** Emisiune de Paulina Irimia
 14:00 **TVRM-edicina.** Prof. univ. dr. Andrei Firiță la dispoziția dvs.
 15:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 18:30 **Film documentar: Aviația de-a lungul timpului**
 19:00 **Lauri pentru liceeni.** Emisiune de Cristina Matei
 19:30 **Caragiale în jurnale.** Emisiune de Viorel Popescu
 20:00 **Întâlnire cu folclorul.** Emisiune de Theodora Popescu
 20:30 **Forum Național Spiru Haret.** Emisiune de Ciprian Vasilescu
 21:00 **Academica – Cărți în instanță.** Emisiune de Florin Rotaru
 22:30 **Revista preseii.** Emisiune de George Nicolau și Simona Șerban
 22:30 **Film serial: Destine jurate – Filipine,** 2002 (ep. 25)

- 18:00 **La zi de mare sărbătoare**
 19:00 **În căutarea folk-ului pierdut**
 20:00 **Nimic fără lege**
 20:30 **Întâlnire cu folclorul**
 21:00 **Ateneul artelor**
 22:00 **Generalul Cinema**
 22:30 **Calendar cultural – 1 Decembrie**
 23:30 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi**

MIERCURI – 2 decembrie 2009

- 06:00 **Economia, pentru cine?** (r)
 07:00 **Mapamond cultural** (r)
 07:30 **Revista preseii**
 08:00 **Stele de mâine**
 08:20 **Poeți și poeme**
 08:30 **Film serial: Dragoste oarbă** (r)
 09:30 **Muzică populară**
 10:00 **Gazonul fierbinte**
 11:00 **Gândești, deci există** (r)
 11:30 **Mănăstirile de sub munte** (r)
 12:00 **Adevăratele stele** (r)
 13:30 **Jurnale în stil Caragiale**
 14:00 **TVRM-edicina – direct**
 15:00 **Arta documentarului**
 16:00 **Miorița**
 16:30 **Mapamond cultural**
 17:00 **Femeia, adevăr și poveste**
 18:00 **Film serial: Dragoste oarbă**
 19:00 **Istoria cu învățătură**
 20:00 **Comorile orașului**
 20:30 **Deschide cartea** (r)
 21:00 **Echipele „Gusti”**
 22:00 **Virtuți și vicii**
 22:30 **Poeți și poeme** (r)
 22:35 **Cinepanorama**
 23:00 **Aplauze pentru hareții** (r)
 23:30 **La sfat cu medicul** (r)
 23:55 *Promo*

JOI – 3 decembrie 2009

- 06:00 **Contrapunct**
 07:00 **Jurnale în stil Caragiale** (r)
 07:30 **Revista preseii**
 08:00 **Stele de mâine**
 08:20 **Poeți și poeme**
 08:30 **Film serial: Dragoste oarbă** (r)
 09:30 **Muzică populară** (r)
 10:00 **Grădina cu statui** (r)
 11:00 **Galele TVRM** (r)

- 23:15 **Părinți și copii.** Emisiune de Dan Mironescu
 00:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 04:00 **Contrapunct** (r)
 05:00 **Miorița** (r)
 05:30 **Deschide cartea!** (r)

VINERI – 4 decembrie 2009

- 06:00 *Promo USH*
 06:10 **Caragiale în jurnale** (r)
 06:40 **Întâlnire cu folclorul** (r)
 07:00 **Forum Național Spiru Haret** (r)
 07:30 **Lauri pentru liceeni** (r)
 08:00 **Muz-Art.** Emisiune de cultură muzicală. Realizator Nicolae Dumitru
 09:00 **Revista preseii** (r)
 09:30 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 13:00 **Femeia – adevăr și poveste.** Emisiune de Ana Maria Ghiur
 14:00 **Din sălile de concert.** Emisiune de Mihai Darie
 14:30 **Cronica ST.** Emisiune de Cristian Român
 15:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 18:30 **Caragiale în jurnale.** Emisiune de Viorel Popescu
 19:00 **Drumuri, drumuri, drumetii.** Emisiune de Vasî Cărăbuș
 19:30 **Geneza unui vis.** Emisiune de Violeta Sereciu
 20:00 **Apel telefonic.** Emisiune de George Nicolau
 21:00 **Casă dulce românească.** Emisiune de Cătălin Maximiuc
 22:00 **Revista preseii.** Emisiune de George Nicolau și Simona Șerban
 22:30 **Istorie și istorii.** Emisiune de Mircea Dogaru
 00:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
 04:00 **Apel telefonic** (r)
 05:00 **Gazon fierbinte** (r)

SÂMBĂȚĂ – 5 decembrie 2009

- 06:00 *Promo USH*
 06:10 **Caragiale în jurnale** (r)
 06:30 **Casă dulce românească** (r)
 07:30 **Generalul Cinema** (r)
 08:00 **Stele de mâine.** Emisiune de Dumitru Lupu
 09:00 **Deutsche Welle.** Emisiune de Diana Popescu
 09:30 **Întâlnire cu folclorul.** Emisiune de Theodora Popescu
 10:00 **Salve Magister!** Emisiune de Mugur Popovici
 11:00 **USH mi-a schimbat viața.** Emisiune de Vasî Cărăbuș
 12:00 **Agricultura și alimentația.** Emisiune de Gheorghe Predilă
 12:57 *Promo*
 13:00 **En garde!** Emisiune de Carmen Fulger
 14:00 **Universul cuvintelor.** Emisiune de Alina Ardeleanu
 14:30 **Adevăratele stele.** Emisiune de Sorin Lușacu
 15:58 *Promo*
 16:00 **Mănăstirile de sub munte.** Emisiune de Sorin Bejan
 16:30 **Cinepanorama.** Emisiune de Eugen Atanasu
 17:00 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi**
 18:30 **Contrapunct.** Emisiune de George Marinescu
 19:30 **Am venit cu drag la voi.** Emisiune de Georget Nucu
 21:30 **Lumea pe dos.** Emisiune de Viorel Popescu
 22:30 **Film artistic românesc: Trecătoarele iubiri** (1974). Regia Malvina Urșianu. Distribuția: George Motoi, Gina Patrîchi, Silvia Popovici. Filmul, realizat de Malvina Urșianu, este povestea a două cupluri, a două căsătorii: Lena și Costea

- 13:00 **Sisteme de valori în criză** (r)
 14:00 **TVRM-edicina – direct**
 15:00 **Café concert** (r)
 15:30 **Știință și spiritualitate** (r)
 16:30 **Mapamond cultural**
 17:00 **La Hanul Morăritei**
 18:00 **Film serial: Dragoste oarbă**
 19:00 **Confesiuni plastice**
 20:00 **Românul, cetățean european**
 20:30 **Recital muzical**
 21:00 **Amfiteatrul cultural – Istorie și istorii**
 22:30 **Poeți și poeme** (r)
 22:35 **Parodi press**
 23:30 **Clubul diplomaților**
 23:30 **Forum Național Spiru Haret** (r)
 23:55 *Promo*

VINERI – 4 decembrie 2009

- 06:00 **Agricultura și alimentația** (r)
 07:00 **Recital muzical** (r)
 07:30 **Revista preseii**
 08:00 **Stele de mâine**
 08:20 **Poeți și poeme**
 08:30 **Film serial: Dragoste oarbă** (r)
 09:30 **Amintiri de la filmare** (r)
 10:00 **En garde!** (r)
 11:00 **Scena ca istorie** (r)
 12:00 **În căutarea folk-ului pierdut** (r)
 13:00 **Jurnale în stil Caragiale**
 13:30 **Casa noastră** (r)
 14:00 **Muz-art** (r)
 15:00 **Teatrul** (r)
 16:00 **Istoria cu învățătură** (r)
 17:00 **Echipele „Gusti”** (r)
 18:00 **Vedetele și fanii lor** (r)
 19:00 **Femeia, adevăr și poveste** (r)
 20:00 **Galele TVRM**
 22:00 **Performerii în arenă**
 22:30 **Poeți și poeme** (r)
 22:35 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi** (r)
 23:55 *Promo*

SÂMBĂȚĂ – 5 decembrie 2009

- 06:00 **Contrapunct**
 07:00 **Mapamond cultural** (r)
 07:30 **Revista preseii**
 08:00 **Stele de mâine**
 08:20 **Poeți și poeme**
 08:30 **Jurnale în stil Caragiale**

- (Silvia Popovici și Cornel Coman) și Andrei și Hanna (George Motoi și Gina Patrîchi) pe punct de a eșua. Partenerii se înțeleg, se respectă și se stimează, dar nu se mai iubesc! Femeia din primul cuplu, Lena și bărbatul din al doilea, Andrei se iubiseră tare, cu mult timp înainte, dar el plecase în străinătate, iar acum, la întoarcere se regădesc și se aruncă unul în brațele celuilalt, fără ca „scănteia” iubirii lor să renască! Sușuri și coborâșuri în încercarea lor de a reînnoa o dragoste demult trecută, un erou Andrei care ascunde boala sa, încercând să-și trăiască ultimele clipe ale vieții „în aventură”, un dor de meleguri pe care ai trăit și care te cheamă „la sfârșit de drum” acasă, minciuni, drame și legături profunde și complexe cu locuri în care ai trăit, privite prin unghiul morții, oameni ce-și rezolvă cu discreție, cu tact și gravitate problemele. Un film amar, ironic și lucid, un profund studiu psihologic ce te îndeamnă la meditație
 00:00 **Café concert.** Emisiune de Sorin Petre
 00:30 **Adevăratele stele** (r)
 02:00 **Lumea pe dos** (r)
 03:00 **Academica – Știință** (r)
 04:00 **Am venit cu drag la voi** (r)

DUMINICĂ – 6 decembrie 2009

- 06:00 *Promo USH*
 06:10 **Cinepanorama** (r)
 06:30 **Universul cuvintelor** (r)
 07:00 **Cronica ST** (r)
 07:30 **Deschide cartea!** Emisiune de Alexandru Mironov
 08:00 **Lumină în suflet.** Emisiune de Sorin Bejan
 09:00 **Basmele copilăriei.** Emisiune de Carmen Fulger
 10:00 **Idee în dialog.** Emisiune de Corneliu Toader
 11:30 **Cui nu-i e frică de Universitatea Spiru Haret.** Emisiune de Teodora Zință
 12:00 **Scena ca istorie.** Emisiune de Violeta Sereciu
 13:00 **Cronica scepticului.** Emisiune de Cristian Român
 13:30 **Miorița – antologie de folclor tradițional.** Emisiune de Ioan Filip
 14:00 **Ateneul artelor.** Emisiune de Mircea Micu
 15:00 **Teatrul în fotoliul de acasă.** Emisiune de Viorel Popescu
 16:00 **În căutarea folk-ului pierdut.** Emisiune de Maria Gheorghiu
 17:00 **Clubul diplomaților.** Emisiune de Mihaela Mihailide
 17:30 **Dor de-acasă.** Emisiune de divertisment. Realizator Puiu Stoicescu
 19:30 **Grădina cu statui.** Emisiune de Neagu Udroui
 20:30 **Galele TVRM – Concert aniversar Tita Bărbulescu – spectacol realizat în colaborare cu Casa de Cultură Topoloveni, județul Argeș.** Emisiune de Georget Nucu
 22:30 **Film artistic: Apus însângerat** (The Sundowners, SUA, 1960). Regia: George Templeton. Distribuție: Robert Preston, Robert Sterling, Chill Wills, Cathy Downs, John Littel. Doi frați luptă, unul împotriva celuilalt pentru pământuri cirezi de vite și bani.
 00:00 **Café concert.** Emisiune de Sorin Petre
 00:30 **Teatrul în fotoliul de acasă** (r)
 01:30 **Dor de-acasă** (r)
 03:30 **Galele TVRM** (r)
 05:30 **Clubul diplomaților** (r)

*În emisiunea Telemfiteatrul Universității Spiru Haret, sunt prezentate Consultații pentru sesiunea de examene. Emisiunea este realizată în cadrul Departamentului Învățământ.

RADIO ROMÂNIA DE MÂINE — STUDENT FM

LUNI – VINERI

- 07.00-10.00
BUNĂ DIMINEAȚA USH!
 Realizator: George Bonea
 10.00-13.00
TACHE ȘI FACE
 Realizator: Robert Tache
 13.00-16.00
DUPĂ-AMIAZĂ CU GIANI
 Realizator: Giani Marinache

Marți – INVITATUL DE LA ORA 13

- Realizator: Sorin Lușacu
Miercuri – APEL TELEFONIC
 Realizator: George Nicolau

- 16.00-19.00
FRESH NEWS
 Realizatori: Otilia Zamfir și Alina Toma

- 19.00-22.00
ULTIMA EDIȚIE
 Realizator: Maria Ilie

- 22.00-23.00
ORA H – ORA HAREȚIȘTILOR

- 23.00-24.00
CAFÉ NOCTURN
 Realizator: Luminița Bondrea

- 00.00-01.00
Luni – BUSSINES HOUR
Marți – BUCUREȘTI AFTER HOUR
Miercuri – OMUL DIN SPATELE PERSONALITĂȚII
Joi – ÎN CĂUTAREA MICULUI PARIS
Vineri – COCKTAIL TURISTIC

- 01.00-02.00
Luni – TOP RRM INTERNAȚIONAL
Marți – CÂNTEC DULCE ROMÂNESC
Miercuri – TOP RRM ROMÂNESC
Joi – Vineri – NIGHT FEVER

- 02.00-07.00
Luni – Vineri – NIGHT FEVER

Catedrala de la Alba Iulia

Stimați cititori,
 Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare.
 Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

Dragi studenți!
 Aveți întrebări la care doriți să primiți răspunsuri de la cadrele didactice? Vă rugăm să le transmiteți *Opinie națională*! Tot aici veți găsi și răspunsurile.

Transmiteți corespondența dumneavoastră la adresele:

- Splaiul Independenței nr. 313, Sectorul 6, București
- e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro; opinionationala@yahoo.com

Telefoane: 021.316.97.91 (telefon și fax)
 021.316.97.85; 021.316.97.86; 021.316.97.87
 - interioare: 168 și 169

Opinia națională

REVISTA *OPINIA NAȚIONALĂ* ESTE EDITATĂ DE FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE, UNIVERSITATEA SPIRU HARET

Solicitări de abonamente, cu plata prin mandat postal sau dispoziție de plată, se pot adresa serviciului de difuzare care funcționează în Splaiul Independenței nr. 313, Sectorul 6, București. Telefon 021.316.97.88/int.108.

ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (*Opinia națională* ONLINE)

Tiparul executat de TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MÂINE

Târgul Internațional Gaudeamus - Carte de învățătură

Editura Fundației România de Măine la: Sărbătoarea cărții și a iubitorilor de lectură

În peisajul atât de policrom al acestei toamne târzii, deschiderea Târgului Gaudeamus, ajuns la ediția a XVI-a, în ambianța elevată oferită de Pavilionul Central al ROMEXPO a reprezentat un eveniment cultural de anvergură națională și internațională, cu o încărcătură aparte de semnificații, ce a dobândit dreptul la tradiție.

În semn de recunoaștere a anvergurii și standardelor acestei extrem de importante manifestări, Comisia Europeană a inclus-o în calendarul Anului European al Creativității și Inovării și ea a reunit, sub cupola Pavilionului Central al ROMEXPO, aproximativ 385 de expozați, români și străini, 184 instituții culturale, fiind organizată 530 de evenimente în spații special amenajate, lansările sau prezentările de carte reprezentând aproape 60% dintre acestea. În plus, Târgul a beneficiat de prezența a 10 scriitori străini ale căror lucrări au fost lansate cu acest prilej.

Tradițională a devenit și prezența Editurii Fundației România de Măine, prin standul său inconfundabil de carte universitară – cu o destinație mai specială, adresându-se cu precădere studenților Universității Spiru Haret, dar și a altor lucrări, cum ar fi tratatele, monografiile ce prezintă un interes mult mai larg și pentru specialiștii din domeniile abordate – și care a venit cu o bogată ofertă educațională.

Locuri privilegiate de întâlnire a autorilor cu cititorii, așteptate cu nerăbdare, cu bucurie și de unii și de alții, lansările de carte în cadrul Târgului Gaudeamus au darul de a spori magia acestui obiect fără de care nu am putea avea înțelegerea lumii, nici porți deschise spre visare, nici chei pentru a depăși vicisitudinile acestor vremuri atât de frustrante, uneori chiar ostile.

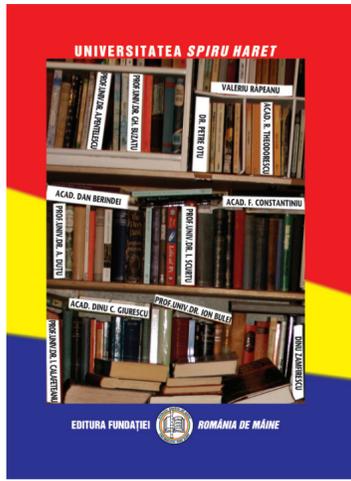
Asemenea momente faste au fost oferite și de către Editura Fundației România de Măine, zilele lansării celor patru lucrări prezentate purtând semnătura unor prestigioase cadre didactice – prof. univ. dr. Ilie Mihai *Managementul activităților bancare*, conf. univ. dr. arh. Adrian Mahu *București 550 – Dezvoltarea urbanistică, Valeriu Răpeanu în dialog cu ... File de istorie trăită și studiată, Studenții întreabă. Profesorii răspund*. Lansările, care au avut loc în Sala Cupola a ROMEXPO, fie la standul Editurii, au beneficiat de o participare onorantă a unor profesori, cercetători științifici, studenți. Astfel, cei prezenți au avut șansa să pătrundă în universul intim al elaborării acestor valoroase lucrări, al cunoașterii și aprofundării unor teme decupate parcă din actualitatea fierbinte a societății românești, dintr-o perspectivă didactică, metodică, având un pregnant caracter practic, aplicativ.

Valeriu RĂPEANU în dialog cu ... File de istorie trăită și studiată

Inedit prin spectrul tematic de largă respirație culturală, de anvergură, care ajută nu numai la reconstituirea unor evenimente de marcă din istoria și cultura românească, ci și la proiectarea lor în matricea adevărată, în context național și internațional, volumul *Valeriu RĂPEANU în dialog cu ... File de istorie trăită și studiată*, remarcabile personalități – academician Dan Berindei, prof. univ. dr. Ion Bulei, prof. univ. dr. Gheorghe Buzatu, prof. univ. dr. Ion Calafeteanu, academician Florin Constantin, academician Dinu C. Giurescu, prof. univ. dr. Petru Otu, prof. univ. dr. Aurel Pentelescu, prof. univ. dr. Ioan Scurtu, academician Răzvan Theodorescu, Dinu Zamfirescu –, care au căutat și au reușit să aducă în dezbatere elemente noi, necunoscute sau cunoscute în mică măsură publicului larg, rod al investigațiilor de ultimă oră.

Când în urmă cu mai bine de cinci ani Televiziunea România de Măine mi-a propus să încep o suită de convorbiri cu figuri reprezentative ale culturii românești contemporane n-am bănuțat că emisiunea are să devină o permanentă, atrăgând un număr impresionant de personalități ale vieții noastre artistice, științifice sau didactice, explica autorul. Și, mai ales, pentru că viața acestor emisiuni să nu rămână circumscriasă doar serii în care au fost difuzate, ne-am gândit să publicăm în volum această primă selecție, să păstrăm, în paginile acestuia spontaneitatea specifică acestui gen de interviu, întrebările ce se nasc adeseori pe parcursul discuției, precizările punctuale care s-au cerut pentru a se respecta varietatea esanșionului – atât din punct de vedere al vârstei, cât și al nivelului de cultură – al celor care urmăresc emisiunile noastre.

Volumul oferă șansa ca cititorul să trăiască pe cât este posibil aceleași momente ca și

telespectatorul la vremea difuzării emisiunii, cele ale unei debateri neîntrerupte în tipare rigide, să savureze dezvăluirile interlocutorilor, care au împărțit drumul unor vieți dedicate științei sau artei în cele mai diferite intruchipări, nu au restrâns retrospectiva doar la propria lor experiență, ci au conturat imaginea ale epocilor pe care le-au traversat, au portretizat maestrul ce i-au influențat, au descris în amănunt lumile prin care au trecut. Mărturiile lor au înfățișat fragmente ale unor istorii cu toate contorsionările ei, cu tot ce a însemnat bine și rău pentru cel ce se destăinuie și pentru cei din jurul său, alături de care a trăit, a creat și a izbândit.

Studenții întreabă. Profesorii răspund

Excelentă ideea de a aduna în paginile unui volum consultațiile apărute în revista *Opinia națională* sub genericul *Studenții întreabă. Profesorii răspund*, lucrare ce pune în evidență preocuparea constantă a Universității Spiru Haret de a conferi actului instructiv-educativ un caracter pregnant interactiv, prin care să se depășească „granițele” dintre profesori și studenți, interactivitatea reprezentând, după cum se știe, cheia cu care se poate deschide miraculosul univers al cunoașterii.

Iată deci că opțiunea pentru a lansa, spre inima cititorilor, a studenților în primul rând, acest volum de către Editura Fundației România de Măine în cadrul Târgului Gaudeamus, nu a fost deloc întâmplătoare, constituind un argument în plus pentru a demonstra interesul pentru a se promova tot ce apare nou și inedit în peisajul editorial.

Conceput într-un amplu registru tematic din cele mai diferite profiluri disciplinare – economie, sociologie, informatică, filologie, filosofie, istorie, geografie, jurnalism – acest volum abordează probleme vizând globalizarea, dezvoltarea durabilă și managementul ei, rolul statului în economie, rolul mediului e-Learning în procesul educațional, managementul afacerilor cu ajutorul soluțiilor informatice, teste educaționale din perspectivă metodică, tehnici de informare și comunicare, cum este utilizat Internetul în jurnalism, geopolitica, clima omenirii la răscrucea, psihologia organizațiilor, actualitatea măsurerii sociologiei clasice etc., etc.

Este evident că o asemenea manieră de a dialoga are un dublu scop: pe de o parte, să stimuleze preocupările studenților pentru lărgirea cunoștințelor, iar, pe de altă parte, profesorii să evalueze interesul lor pentru problemele de actualitate, puterea lor de a sintetiza, abilitățile acestora de a pune în aplicare metodele noi, moderne.

Credem că mijlocul acesta de comunicare reprezintă și o valoare didactică, constituindu-se în puncte de reper pentru analize mai profunde în cadrul unor prelegeri și seminarii special structurate pe o tematică de natură celei abordate, cu accente pregnante pe actualitate, pe pragmatism.

Un asemenea tip de dialog, desfășurat sub incitantul generic *Studenții întreabă. Profesorii răspund* reprezintă, totodată, și un instrument util în realizarea autoevaluării cunoștințelor studenților, o etapă benefică în pregătirea acestora pentru dobândirea unor rezultate superioare la examene, pe măsura așteptărilor.

Managementul activităților bancare

Conceput în patru module distincte – *Analiza activităților clienților pe baza bilanțului, Managementul activelor și pasivelor băncii, Managementul riscurilor în activitatea bancară* – obiectivul esențial al lucrării *Managementul activităților bancare* vizează familiarizarea studenților facultăților cu profil financiar-bancar cu cele mai avansate cunoștințe, tehnici și metode de management al principalelor activități, care se desfășoară în instituțiile de credit, românești și străine, asigurarea unei înalte calificări pentru absolvenții ce lucrează în compartimentele de creditare, conturi și viramente, resurse și plasamente, trezorerie, risc, cum a mărturisit autorul, prof. univ. dr. Ilie MIHAI, în *Prefața cărții*.

Valoroase repere didactice-metodologice ale acestei lucrări le reprezintă *Studiile de caz*, care însoțesc fiecare dintre cele patru module, *Testele și Răspunsurile* la exemplele de teste pentru examene.

Remarcându-se preocuparea autorului de a conferi lucrării accente inedite, de mare actualitate în abordarea problematicii de larg interes au fost descifrate sensul și semnificațiile Proiectului SEPA – această nouă modalitate de decontare în Uniunea Europeană, care permite clienților efectuarea de plăți în euro, fără numerar către orice beneficiar situat oriunde în zona euro – reprezintă un instrument de armonizare, standardizare și

restructurare majoră a acesteia, în vederea asigurării unei piețe competitive și mai transparente de plăți în euro, în beneficiul calității serviciilor, a eficienței și a unor alternative mai ieftine de realizare a plăților.

Retrospectiva secțiunilor specializate din cadrul Târgului

• **Bursa Educația** – a fost secțiunea rezervată instituțiilor de învățământ, care a cuprins 27 de standuri ale unor instituții de învățământ și instituții din România și din alte țări. În premieră, în acest an, la Bursa Educația a participat, cu sprijinul Fundației Culturale Delta, Universitatea Harvard, care a susținut cu prilejul Târgului o serie de workshop-uri menite să prezinte și să promoveze oferta educațională Harvard. Workshop-urile vor fi susținute de Alexandru Mănăila, absolvent și intervievator Harvard.

• **Salonul de Carte pentru Copii „Ion Creangă”** – a reprezentat secțiunea de carte, reviste și materiale educaționale, cu spații destinate activităților recreative și educaționale.

• **Expoziția de carte originală „I libri Einaudi 1933-1983 Cartea Einaudi 1933-1983”**, organizată sub înaltul patronaj al Ambasadei Republicii Italiene la București ca un omagiu adus memoriei fondatorului editurii torineze, Giulio Einaudi. Expoziția itinerantă a putut fi vizionată în aprilie 2009 la istorica librărie Petriani din Torino și anul viitor va fi găzduită de orașul New-York.

• **Salonul Național de Creație și Inventivă pentru Tineret 2009** (organizat de Ministerul Tineretului și Sportului) a găzduit expuneri de invenții și idei, mini-ateliere de creație ale tinerilor.

• **Expoziția de carte bibliofilă „Amprenta Gutenberg: renașterea cărții bibliofile”** a artistului Mircea Dumitrescu, a fost organizată pentru a celebra *Anul European 2009 al Creativității și Inovării*. Expoziția a prezentat o istorie ilustrată a literaturii române, prin ediții unice de poezie română în varianta bibliofilă, bilingvă, de la Mihai Eminescu la Nichita Stănescu și Basarab Nicolescu.

• **Expoziția „București 550 – memoria documentelor”**, organizată de Biblioteca Metropolitană București, a fost dedicată aniversării a 550 de ani de la prima atestare documentară a orașului București. Au fost expuse câteva piese din bogata colecție „Biblioteca Bucureștilor”, a Bibliotecii Metropolitane București, formată din peste 4.000 de unități de bibliotecă, alese din fondul de carte veche, carte de patrimoniu, unicate bibliofile, documente iconografice, hărți și planșe originale, manuscrise, ghiduri și albume de artă inspirate din viața cotidiană a Capitalei.

• **Expoziția de fotografie „Bucureștii mei iubiti”**. În tradiția inaugurată la edițiile precedente, Radio România a organizat în cadrul standului propriu, mini-expoziția „Scriitori din Radio”.

București 550.

Dezvoltarea urbanistică a Bucureștilui

Constituind un omagiu la aniversarea a 550 de ani de la atestarea Bucureștilor, lucrarea semnată de conf. univ. dr. arh. Adrian MAHU a evocat cu eleganță etapele dezvoltării din perspectivă urbanistică, devenirii acestui oraș într-o veritabilă metropolă, redând micile, dar valoroase bijuterii ale arhitecturii românești, încercând să convingă că Bucureștii sunt nu numai Paris, ci mai mult.

A scrie despre București este o încercare temerară – se confesa autorul. Cum să prezinti sufletul orașului care în cinci veacuri și jumătate, s-a transformat dintr-un sat mai mare, în târg multicolor, cu influențe turcești și grecești, iar, la sfârșitul secolului al XIX-lea, în orașul eclectic și cosmopolit, denumit de mulți *Micul Paris* sau *Parisul Balcanilor*? Adesea de un pitoresc inocent, în care spiritul balcanic a conviețuit cu o dorință nestăvilită de occidentalizare, Bucureștii au vrut, de multe ori, să se compare cu marile metropole ale lumii și, uneori, chiar a reușit. Și, totuși, n-a rezistat acestei provocări, realizând o lucrare originală seducătoare, din care transpar parfumul fiecărei epoci, atmosfera de altădată, dramatismul dezvoltării urbanismului, ilustrată cu fine desene emblematic pentru fiecare etapă, ce pun în evidență talentul, valoarea profesională a arhitectului Adrian Mahu.

Studiile efectuate de acest neobosit cercetător publicate în revista *Opinia națională*, adunate în superbul *Album*, sunt structurate pe capitole intitulate fie *De la Vlad Tepeș*, fie *Clădirile de patrimoniu sunt memoria orașului*

– „O garoafă roșie la butoniera unui gentleman” sau *Bucureștii au nevoie de legende în care trebuie să creadă cu tărie* pentru a caldă și convingătoare pledoarie pentru ca arhitectul să devină făuritor de civilizație, nu înainte de a ajunge la concluzia tristă, potrivit căreia renașterea urbanistică a Bucureștilui întârzie.

Lucrarea aceasta de referință se încheie cu un tulburător mesaj, nu numai pentru arhitecți, ci și pentru edilii Capitalei. „Dacă în arhitectura Bucureștilui putem constata unele reușite punctuale, care, totuși, sunt criticabile, în ceea ce privește dialogul lor cu orașul, urbanistica Bucureștilor se află în suferință”.

O interesantă bibliografie selectivă, oferind, cu generozitate, nu numai studenților, viitorii arhitecți, ci și tuturor cititorilor care nu vor rezista tentației de a avea în bibliotecă un asemenea inedit *Album*, bogate surse de inspirație, de cunoaștere și aprofundare a unor lucrări relevante, din țară și străinătate.

Grupaj realizat de Adela DEAC

Centenar EUGEN IONESCU

(26 noiembrie 1909-28 martie 1994)

(Urmare din pag. 1)

Biografia sa umană, intelectuală și literară stă sub semnul a două spații geografice, lingvistice, culturale: românesc și francez. Ambele universuri îi produc intermitent reacții contrariante, complicate, dar relația cu fiecare dintre ele s-a dovedit a fi adâncă, lăsând urma modelatoare recognoscibilă în țesătura operei. În privința rădăcinilor românești, asumarea unor modele este explicită, cel puțin în privința lui I.L. Caragiale și a lui Urmuz, pe care-l traduce, introducându-l, cel dintâi, la locul cuvenit în istoria avangardei europene.

Eugen Ionescu s-a născut la Slatina, ca fiu al unui avocat român și al unei franțuzoaice. Viitorul scriitor va locui între patru și treisprezece ani la Paris și apoi în localitatea La Chapelle Athenaise (provincia Mayenne), care-i va marca în chip feroc copilăria. Timp feeric și loc de refugiu terapeutic, „vârsta de aur” asociată luminii, copilăria va deveni, ca pentru Eliade, temă simbolică a operei ficționale și laimtoare emoțional al celei memorialistice.

În adolescență, după divorțul părinților, va reveni, cu tatăl său, în România. Va absolvi Colegiul

Sf. Sava din București (1928) și tot aici va susține licența la Facultatea de Litere în specialitatea *limba și literatura franceză* și, respectiv, *română* (1934).

Începuturile scriitoricești, cu poezii, cronică literară și plastică sunt timpurii (în *Revista literară a Liceului Sf. Sava* (1927) și în *Bilete de papagal* (1928)).

În studenție semnează în reviste reputeate (*Viața literară, Viața Românească, România literară, Vremea, Rampa*), la care va continua să publice, devenind o prezență și o voce inconfundabilă în presa interbelică.

A debutat editorial cu placheta de versuri *Elegii pentru ființe mici* (1931), care probează o sensibilitate lirică notabilă, pe care, însă, vocația teatrală, cea dominantă, o va devansa, lăsând-o în prima ei formă de manifestare.

Cu volumul de critică *Nu* (1934), Eugen Ionescu își afirmă cu ostentativă structura *tipic avangardistă*, ca atitudine generală, dar mai ales poetică, definitorie pentru toată creația viitoare. Scandalul declanșat în jurul premierii cărții și reacțiile nefavorabile, cu acuze dure, veneau din partea criticilor (unii dintre ei membri ai juriului de acordare a premiului) și din rândul autorilor vizaiți în cele două secțiuni ale cărții: grupajul celor *trei studii critice*

consecrate lui Argezi, Camil Petrescu și Ion Barbu și *eseul* asupra statutului și metodelor criticii, sugestiv intitulat *Fals itinerar critic*.

Lecturile din epocă, excepțiile fiind puține, au avut o percepție superficială, arătând, de fapt, refuzul amendării judecăților critice deja formulate, socotite definitive, infașibile, privitoare la cei trei autori și ei consacrați. S-a ignorat

doar un „copil teribil al generației sale”.

Volumul nu însemnă însă o simplă *fronda*, deși era specifică „tinerii generații”, lui E. Ionescu însuși. Substanța reală, sublimată în titlul radical al cărții conține și

conceptelor și metodelor criticii, a modernității, în general, și a modernismului interbelic românesc, în special.

Se poate spune că această operă de tinerețe conține, într-un fel, liniile de bază ale accepției pe care

exprimă o precece avertizare a pericolului anchilozării oricărui canon (estetic, literar, critic); o înțelegere dinamică a vieții

Eugen Ionescu o va atribui conceptului și sensului *pozitiv* al negației avangardiste în texte de referință precum *Discursul despre avangardă sau Tot despre avangardă*, cuprinse în *Note și contranote*, prima ediție în limba franceză (Gallimard, 1962).

Seriitorul se stabilește după război la Paris, moment în care începea exilul definitiv, pe fundalul căruia se derulează până în clipa morții, destinul scriitorului francez, Eugène Ionesco.

Cariera sa dramaturgică începe tot aici și ea îi va aduce celebritatea, dând măsura originalității sale creatoare și a vocației teoretice novatoare în domeniul teatrului.

Continuă să practice eseuistica (*Notes et contre-notes, Antidates, Un homme en question*, scrie proză (*La Photo du Colonel*, romanul *Le Solitaire*) și pagini de jurnal, și memorialistică (*Jurnal en miettes Present past present, Une quete intermittente*), care relevă figura interioară a omului și a creatorului, vădind gustul scrierii, apreciată și socotită de Eugen Ionescu „genul originar literar”, „genul tip”. Toate piesele au fost scrise în limba franceză și apoi traduse în numeroase limbi.

Primul text dramatic, *Cântărețul cheal*, inaugurează o nouă formulă teatrală, denumită

teatrul absurdului, antiteatrul, care marchează ruptura față de estetica tradițională prin mutații inedite la toate nivelurile operei dramatice (temă, structură și regim al personajelor, limbaj), la cel al spectacolului și al categoriilor estetice specifice (comic, tragic, dramă etc.). O primă versiune a piesei fusese scrisă în limba română în 1943 (*Englezește fără profesor*).

Originalitatea noii formule teatrale este explicată în substanțiale eseuri sau comentarii asupra propriilor piese și ale altor dramaturgi. Cu dimensiune teoretică de anvergură, aceste explicații sintetizează și esențializează ideile, concentrându-le, uneori, într-un singur paragraf, ca în următorul, care se referă la prima sa piesă: „*Textul Cântăreței chele sau al manualului de învățat engleza (sau rusa, sau portugheza) alcătuit din expresii gata făcute, din clișeele cele mai tocite, imi dezvăluia, tocmai prin asta, automatismele limbajului, ale comportamentului oamenilor, „vorbirea pentru a nu spune nimic, vorbirea pentru că nu este nimic personal de spus, absența de viață lăuntrică, mecanica vieții de fiecare zi” [...](Cântărețul cheal. Tragedia limbajului).*”

O suită de obsesii tematice străbat textul ionescian: răul, nașterea, scriitorul mai este contemporan!

existența banală tulburând-o, vidul existențial, nonsensul, lipsa de comunicare, verificarea, multiplicarea celui, alteritatea și, deasupra și în miezul lor, tema destinului uman, a morții inexorable. Arta „punerii” în text, în spectacol a acestor teme pleacă de la o schimbare fundamentală de viziune asupra conceptelor de *comic și tragic* (ce trimit în urmă la mijloacele „teatrului primitiv”, la Caragiale, „Urmuz): „*M-am intitulat comedie mele „anti-piese”, „drame comice”, sau „farse tragice”, căci, mi se pare, comicul este tragic și tragedia omului derizorie (Experiența teatrului).*”

Răspunde acestei practici întreaga creație dramaturgică a lui Eugen Ionescu, jucată pe marile scene ale lumii, cu cele mai cunoscute piese: *Cântărețul cheal*, *Scanele*, *Rinocerii*, *Regele moare*, *Ucigaș fără simbioză*, *Leclia*, *Jacques sau supunerea*, *Amedeu*.

Viziunea teatrală ingenioasă și profundă semnificativă a dramaturgiei, dar și a eseuisticii lui Eugen Ionescu au oricând rezonant în plan existențial și cultural. După un veac de la naștere, scriitorul mai este contemporan!